

to distaja

KESÄKUU/HEINÄKUU • JUNE/JULY 2013 No. 6 Volume 88

\$4.00 (HST INCL.)
3,50 EUROA

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608

ÄITI SAI LOHDUTUKSEN

Riitta ja Kalervo Leeden perhe eli Karstulassa, Suomessa, onnellista nuoren perheen elämää. Oli kolme tervettä lasta, Tuija, Sakari ja Marita. Neljäs lapsi oli tulossa. Kaler-volla oli hyvä työ. Varsinkin Riitan mielessä kasvoi seikkailunhalu, kun hänen serkkunsa kävi Kanadasta ja kehotti Leedejäkin muuttamaan sinne.

Niinpä Kalervo ensin lähti vuonna 1960 Kanadaan lentäen, hankki työpaikan Sault Ste. Mariesta ja kodin Searchmon-tista. Riitta oli jäänyt Suomeen odotamaan lapsen syntymää. Niinpä sitten syntyikin pieni tyttövauva, Soili. Kun Soili oli kahden kuukauden ikäinen, Riitta lähti pienten lasten ja ystävänsä kanssa juna- ja laivakyydillä Kanadaa kohti. Kolmen vaiherikkaan viikon päästä onnellinen aviomies sai perheensä luokseen. Vielä heille syntyi viides lapsi, Olli-poika.

Riitta oli nuorena antanut elämänsä

disti matkaliiton Jeesuksen kanssa. Se tapahtui vuonna 1968. Kolmen kuukauden päästä Kalervokin antoi elämänsä Jeesukselle. Alkoi vielä onnellisempi elämä. He muuttivat Sault Ste. Marieen lähemmäksi seurakuntaa ja Kalervon työpaikkaa. Lapset kävivät pyhäkoulua, tulivat uskoon ja menivät kasteelle, kuten vanhemmatkin olivat tehneet. Teini-ikäisenä Sakari-poika meni kaveriporukkaan, joka loitonsi häntä Jeesuksesta.

Kun hän oli 42-vuotias, alkoi hänen sydämensä reistailla. Lääkärit antoivat hänelle kaksi kuukautta elinaikaa. Hän kysyi itkien äidiltään, kuoleeko hän. Äiti sanoi: "Et kuole, mutta ole valmis." Kui-

viettiin Torontoon, jossa hänelle laitettiin pacemaker eli sydämentahdistaja. Leikkaus meni hyvin. Ainoa ongelma oli, että hän tunsu toisessa jalassaan kipua. Hän pääsi kotiin Soohon. Viikon päästä hän yhtäkkiä meni tajuttomaksi. Sairaalassa todettiin, että hänellä on sairaalabakteeri. Lääkärit poistivat häntä illalla toisen jalan, mutta bakteeri oli levinnyt koko ruumiiseen ja yhdeltä yöllä Sakari kuoli.

Perheelle tuli suruaika.

Riitta ja Kalervo Leed

Kalervo ja Riitta
Lapset vasemmalta: Tuija, Marita, Soili, Sakari ja Olli
vuonna 1965

Sakari Leed

Jeesukselle. Hän oli tässä lapsenuskossa. Jopa yhtenä yönä Jumala herätti hänet ja kehotti rukoilemaan Kalervon puolesta. Sitten Kalervo tuli kotiin ja kertoi joutuneensa auto-onnettomuuteen. Auto romuttui, mutta Kalervo varjeltui ehjänä.

Kuusi vuotta he asuivat Searchmon-tissa. Jorma ja Onerva Alopaeus vierailivat usein heillä. Jorma luki Raamattua ja lauloi kauniita hengellisiä lauluja. Sitten hän järjesti sinne kokouksia. Riitta uu-

tenkin lääkkeiden avulla hän selvisi kahdeksan vuotta. Kun hän oli 52-vuotias vuonna 2010 meni sydän niin huonoksi, että hän joutui Sault Ste. Mariessa sairaalaan tutkittavaksi. Äiti kävi päivittäin poikansa luona. Hän luki Raamattua. Kerran äiti kysyi: "Kyllästyttääkö tämä sinua?" Sakari vastasi: "Ei ollenkaan. Lue vain."

Sitten yhtenä päivänä, kun äiti meni Sakarin luo, tämä sanoi iloisella näköisellä, että hänellä on hyviä uutisia. "Rukoilin viime yönä kaksi tuntia. Laitoin Jumalan kanssa välit kuntoon. Nyt minä olen Jeesuksen oma. Minulla ei ole minikäänlaista pelkoa." Sen jälkeen hänet

Oli menetetty lapsi ja veli. Vaikka Riitta-äiti tiesi Sakarin antaneen elämänsä Jeesukselle, häntä silti vaivasi joskus ajatus, pääsikö Sakari taivaaseen. Jumala näki äiti-paran epäilyksen. Niinpä yhtenä iltana, kun hän vuoteessa ajatteli tätä, yhtäkkiä huone tuli valoisaksi. Riitta nousi istumaan ja ajatteli, jäikö keittiöön valo. Ei jäänyt. Huoneen täytti taivaallinen kirkkaus ja tuntu. Sieltä käveli Sakari valkoisessa puvussa äidin luokse. Hänen takanaan oli valkoinen olento. Äiti sanoi: "Hyvän aika, Sakari, sinähän kävellet! Molemmat jalat ovat terveet." Siihen Sakari naurui iloisesti. Hän sanoi: "Äiti, minä tiedän, että olen otollinen Herral-

Olen kuullut on kaupunki tuolla
Yllä maan päällä pilvöien, usvain,
Luona välkkyvään taivasten rantain.
Siellä kerran, ah, olla mä saan.
Halleluja! Mä kaupunkiin kuljen!
Vaikka jalkani uupuen vaipuu,
Joka askel mun kotiinpäin vie.

Olen kuullut on maa ilman vaivaa,
Ilman kyyneltä, taistoa, huolta.
Kipu, sairaus tuskaa ei tuota.
Siellä kerran, ah, olla mä saan.
Halleluja! Jo epäily haihtuu!
Enää koskaan en horjuen kulje,
Olen saapunut Jumalan luo.

Olen kuullut on valkoinen puku,
Ja on hohtavat, kultaiset kruunut,
Sekä autuas taivainen suku.
Siellä kerran, ah, olla mä saan.
Halleluja! Nyt henkeni kiittää,
Kun jo kuulla voin taivaisen laulun.
Side katkee, mi maahan mun liittää.
Tiedän: siellä jo pian olla saan.

le." Sitten hän poistui hymyillen.

Riitta-äiti sai rauhan, epäily haihtui. Hän on kiitollinen Jeesukselle, joka lohdutti häntä ja toi Sakarin hänen luokseen. Hän odottaa riemullista tapaamista Sakarin kanssa.

TERTTU RANTA

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Annele Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Seija Sakara

Aluetoimittajia

Eljas Rossi, Hilikka Pellikka, Sanna Mutka

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Danske nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana

FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Canada Periodical Fund (CPF) for our publishing activities

Canada

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ - Oikea valinta

Minun hengellinen syntymäpäiväni on toukokuun 11. vuonna 1946. Olin silloin 14-vuotias. Sotavuodet olivat päättyneet ja kun seurasin vähän vanhempien ystävieni tyhjää elämää, tuli minulle hätä omasta tulevaisuudestani. Ajattelin, että täytyy löytyä jotain parempaa.

Ymmärrän hyvin lauluntekijän ajatuksen, kun hän runoilee: "Oi tullos mun purteeni Jeesukseen, en uskalla lähteä yksin.

On eessäni matka niin vaarallinen, suo kanssas et käyn käsi-tyksin!" Se oli minunkin rukoukseni ja se kuultiin taivaassa.

Minulle tuli tilaisuus mennä rukouslauantaina hengelliseen kokoukseen ja kun kuulin, että nyt on mahdollisuus valita joko leveä maailman tie, tai kaita elämän tie, tiesin heti kumman tien vaeltaja haluan olla. Nostin käteni, kun siihen kokouksen jälkeen kehoitettiin ja saarnaajat rukoilivat puolestani. Heti siinä hetkessä tiesin, että nyt minä löysin sen, mitä olin etsinyt.

SOILE VUOTILAINEN

Uskoa ei voi periä. Vanhempieni usko riitti vain heille. Minun täytyi saada omakohtainen usko. Vuonna 1945 syyskuussa, oli Jyväskylässä nuorisopäivät, ja sinne halusin mennä.

Ilmoittautumisen yhteydessä jouduin täyttämään kaavakkeen, jossa kysyttiin henkilötietoja. Kysyttiin myös, onko uskossa vai onko epävarma. Antaakseni rehellisen vastauksen, oli minun pakko vastata, olen epävarma. Heti ensimmäisen tilaisuuden tullen nuorisopäivien johtaja Eino O. Ahonen johdatti minut vastaanottamaan Jeesukseen omakohtaisena pelastajana. Samoilla nuorisopäivillä halusin myös kastattaa itseni. Olin silloin 14-vuotias.

On totta, kuten Raamattu sanoo, että tämä uskontie on kilvoitusta. Usein huomaa omat puutteensa, ja on joutunut pyytämään anteeksi ensin Jumalalta ja sitten kanssamatkaajiltakin. Kuitenkin on myös totta Raamatun Sana, että tämä "polku" on kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka. On ilo vaelttaa tällä tiellä.

AARNO VUOTILAINEN

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Kesäkuun lehti, joka on juuri kädessäsi, on kaksoisnumero. Heinäkuussa ei siis ilmesty Todistajaa postiluukkuusi.

Seuraava lehti ilmestyy elokuussa ja sen teemana on "ihmisoikeudenmukaisuus". Jos sinulla on jotakin jaettavaa tästä aiheesta, niin lähetä se toimistoon viimeistään heinäkuun 3. päivään mennessä.

Vaikka on kesä, muistutan Joulunomasta, mikä on jo tekeillä. Voitte jo

nyt kirjoittaa jonkun joulumuiston paperille ja sitten lähettää sen pian toimistoon. Kiitos jo etukäteen kirjoituksista!

Tämä lehti sisältää kertomuksia siitä miten Jumala on muuttanut monien henkilöiden elämänsuunnan. Kun seuraamme tämän päivän tapahtumia, voimme todeta, että tämä maailma on menossa aina vaan pahempaan suuntaan. Järkyttäviä tapauksia olemme seuranneet TV:n uutiskanavasta viimeisen kuukauden aikana. Ihmiset ovat niin rikkinäisiä. Monet elävät pelon vallassa,

ja heillä ei ole minkäänlaista toivoa elämässään. Itsemurhia tapahtuu joka ikäluokassa, jopa aivan lapsien parissa.

Ihminen etsii jatkuvasti iloa ja rauhaa jostakin. Mistä sinä etsit sitä? On vain Yksi, joka voi tuoda sinulle ilon, rauhan ja tyydytyksen, ja Hän on Jeesus Kristus. Sanassa sanotaan, Hän on tie, totuus ja elämä. Hän on "Rauhan Ruhina". Jeesus tarjoaa sinulle sitä rauhaa ja iloa jota juuri tarvitset. Otatko sen vastaan?

OUTI

Muistojen Polku

Usein muistojen polkuja mä kuljen
Sieltä monta kaunista kukkaa mä poimin
Seppeleen niistä tekisin, ja rintahani sen painaisin
Kaikille ystäville kertoisin, nuo elämän kauniit hetket
Joita unhoita en koskaan
Siinä on monta kaunista nauhaa, joilla sen yhteen sitoisin
Vihdoin kun silmäni suljen
Portti tuo kultainen on
Josta sisälle käydä saan
Jeesus siellä odottaa
Ja rakkaat jotka edes menneet on
Vaatteet nuo valkoiset saamme,
Jotka Jeesus on valmistanut ristin kuolollaan
Jossa tahraa ei ryppyy ole
Ansiotta ne saamme
Kun vain ristin sovitustyön vastaan otamme

Jos siinä armon kauniilla sillalla, saamme pysyä loppuun asti
Niin helmiportit aukeaa
Ja taivaan kirkkauden me näämme
Siellä olla saamme ikuisesti, luona Jeesuksen ja enkelten

Terttu Sievänen Lok. 2003

PÄÄKIRJOITUS

KUKA VOI PELASTUA?

Kaikki eivät voi pelastua! Kun ihmiset kysyivät Jeesukselta miksi hän vietti aikaa ja aterioi syntisten kanssa, Hän vastasi: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen" (Luuk. 5:31,32).

Jeesus tuli etsimään kadonneita syntisiä. Omasta mielestään synnittömän ihmisen on mahdoton pelastua, koska hän ei tunne mitään tarvetta siihen. Mutta Raamattu sanoo hyvin selvästi: "synnin palkka on kuolema" ja siitä syystä jokaisen syntisen tulee vakavasti harkita pelastuksen mahdollisuutta.

Syntiä voimme määritellä eri sanamuodoilla, mutta yksinkertaisesti se on Jumalan lain tai käskyn rikkomista. Todellisuudessa se on paljon enemmän. Ihmiskunnan langenneessa tilassa synti on niin piintynyt meihin, että emme edes tajua sen syvyyttä meis-

sä. Profeetta Jeremia toteaa: "Petollinen on sydän ylitse kaiken ja pahanilkinen; kuka taitaa sen tuntea?" (Jer. 17:9) Hän tarkoittaa, että meidän alitajunnan motiivit, ajatukset, ristiriidat ja tunteet ovat alati taipuvaisia kohti syntiä. Silloin Raamattu oikein julistaa: "...*kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla*" (Room. 3:23).

"Kuka sitten voi pelastua" on kysymys, jota Jeesuksen opetuslapset pohtivat. Jeesus antoi vastauksen: "*Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle; sillä Jumalalle on kaikki mahdollista*" (Mark. 10:27). Pelastus on mahdollista, koska Jumalan Poika, Jeesus otti syntisten paikan ja kuoli syntisten sijaisena. Nyt jokainen syntinen voi pelastua ottamalla uskossa vastaan Jeesuksen sovituskuoleman omalle kohdalleen. Raamatun lupaus on varma: ... "*jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu*" (Rom. 10:13).

PAAVO KORPELA

Ajan merkkejä Raamatusta

Meidän päivinäme puhutaan paljon evankeliumia ja kirjoitetaan moraalittomuudesta, synnistä ja laittomuudesta. Vähemmälle huomiolle on jäänyt Raamatun runsas viestintä ajan merkeistä, jotka kyllä olisivat tärkeitä meille kaikille.

Jerusalem on tänä aikana kaikkien politiikkojen ja suurmiesten hampaissa. Lie-

neekö missään neuvotteluja, joissa ei sivuttaisi Jerusalemiä. Uutiset ja lehtikirjoitukset ovat täynnä asiaa Jerusalemissa, puolesta tai vastaan. Israelin viholliset aikovat tosissaan hävittää paikan ja panna tilalle moskeijoita. Me Raamattua lukevat voimme sanoa, että on kirjoitettu, mitä tälle Jumalan kaupungille tapahtuu. Jes. 2 alusta: "Sana jonka Jesaja Aamoksen poika näki Juudasta ja Jerusalemissa. Aikojen lopulla on Herran tempelin vuori seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, kukkuloista korkeimpana, ja kaikki pakanakansat virtaavat sinne... Sillä Siionista lähtee laki ja Jerusalemissa Herran sana." Siinä on vahvaa puhetta kaupungista jota yritetään jakaa ja lopulta tuhota. Viholliset ovat varmoja voitostaan, mutta pettyvät varmasti, kunhan Jumala puuttuu asioiden kulkuun. Islamilaisten keskellä on riitaisuutta, muutamat viimeiset vuodet ovat sen osoittaneet, Pohjois Afrikan maat Syyria, ja nyt parasta aikaa Egypti. Sopua ei löydy vaikka ollaan voimakkaasti samaa uskontoa. On kuitenkin yksi

asia, jossa ollaan yksimielisiä, se on Jerusalemin hävitys.

Psalmissa 83 Aasaf kirjoittaa: "Jumala, älä ole niin ääneti, älä ole vaiti, älä ole, Jumala, niin hiljaa. Sillä, katso, sinun vihollisesi pauhaavat, ja sinun vihaajasi nostavat päätänsä. Heillä on kavalat hankkeet sinun suojatteesi vastaan. He sanovat tulkaa, hävittäkäämme heidät olemasta kansa niin, ettei Israelin nimeä enää mainita. Sillä he neuvottelevat keskenään yksimielisesti he tekevät liiton sinua vastaan." Sitten Aasaf näkee kaikki, jotka istuvat neuvottelupöydässä. Siinä ovat kaikki Israelin viholliset Aabrahamin päivästä tähän päivään asti. Tämä on erittäin selvää tekstiä mikä on jokapäiväistä uutisissa.

Vaikka olen oppimaton maallikko, uskallan seisoa Raamatun puolesta, sen iankaikkisen sanoman kanssa. Meidän uskovien todellinen tehtävä tänäpäivänä on ruukoilla Jumalan johdatusta Israelille, emme voi tietää mitä tapahtuu, mutta Jumala tietää. Hän ei nuku eikä torku.

RAIMO SILEGREN

Jumalan kutsu

Olen usein miettinyt noita sanoja mielessäni mitä kaikkea ne merkitsevätkin. Raamattukin sanoo, että Jumala kutsuu ihmistä yhteyteensä, jopa useamman kuin yhden kerran. Onhan se suurta Jumalan rakkautta, että taivaan ja maan Luoja kutsuu pientä maan ihmistä yhteyteensä jopa työtoverianikin.

Muistan, kun olin varhaisnuori, melkein vielä lapsi, kun kuulin isommalta pojilta likaisia leuhkimisia, mitkä harvemmin olivat edes tottakaan. Rukoilin oikein tosissani, että varjele hyvä Jumala koko elämäni kaikelta tuollaiselta pahalta. Sain tuntea, että rukoukseni kuultiin taivaassa ja Jumala alkoi kutsua ja ikään kuin ruokkia paremmilla asioilla minua, keskenkasvuista poikaa. Sain sitten kavereita, jotka eivät olleet menossa mihinkään likaisiin, synnillisiin menoihin.

Tuo Jumalan kutsu varjeli nuoruuteni mistä olen vielä vanhukse- nakin suuresti kiittollinen Hänelle. Saimme oikein herätyksen tuulet- kin puhaltamaan ympäristöömme ja monet nuoret myöskin kuulivat Jumalan kutsun. Hän kutsuu ihmistä vieläkin. Hylkää kaikki muu ja ota tuo kutsu vastaan.

*Kiitos Herra et tahtosi täyttyvä on
Sinun kansasi keskuudessa
"Sinun armosi vieläkin voimallinen
Joka pelastaa voi syntisen"*

*Meillä aihetta suurta kiitokseen
ilo suuri on Siionissa*

*"Herra siunaava on
Herra auttava on
Hänen henkensä kanssamme on"*

*Soita täysillä pasunaan Siionista
Anna laulusi myös kajahtaa
"Kaikki vanhukset Siioniin
tulkoht vaan
lapsen itkukin kuulua saa"*

*Herran kansalla kaunis on
tulevaisuus
toiveet täyttyvät lupausten
"Vielä Herramme henkensä
antava on
onhan Sanansa horjumaton"*

*Meidän syntiä vastaan on
taisteltava
koska maailma ain pimenee
"Herra kohta jo pilvissä on saapuva
taisto voittohon on päättyvä"*

VILJO PERTTULA,
SE "SAUNA VILI"

MISSION PRESS SOCIETYN
Vuosikokous pidetään

SIION KIRKOLLA
1843 Paris Street, Sudbury, Ontario
Torstaina 1.8.2013
klo 10:00

Haluan kertoa pelastusvarmuudesta ja siitä kuinka uskoontulon jälkeisinä vuosina taisteloin omantunnon ja hengellisen lainalaisuuden kanssa. Tulin uskoon nuorena ja minut kas-tettiin 13-vuotiaana.

Niinä vuosina luin Raamattua kolme ker-

taa päivässä koska ajattelin, että jos se on hengellistä ruokaa, niin sitä pitää syödä ainakin yhtä usein kuin maallista ruokaa.

Luin Vanhaa testamenttia ja yritin muistaa kaikenlaisia sääntöjä ja en ymmärtänyt, miksi ne eivät muka koskisi minua kristittynä. Jeesusuhan sanoi Matteuksen Evankeliumissa: *”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan, vaan toteuttamaan”* (5:17). Minulle Jumala oli vihainen Jumala ja minun täytyi aina taistella miellyttääkseni häntä.

Sitten silloinen pastorimme, Kaarlo Suomela, aloitti saarnasarjan armosta. Asiat alkoivat lokahtaa paikoilleen ja havaitsin että Jumala ei helpolla minua hylkää. Ei Jumala vaani minua vasaran kanssa valmiina iskemään jos vahingossa ”lipsahdan”. Uskoa ei voi menettää lipsahdamalla banaanikuoren päällä. Olin todella vapaa.

Tämä ei tarkoita, ettei voisi luopua uskosta. Voi tulla luopioksi tahallisuudella ja jatkuvalla synninteolla. Usko on taistelua ja jatkuvaa eteenpäin pyrkimistä. Jos luopuu taistelusta, seisoo paikoillaan, lähtee taistelusta pakoon, tai menee ”takapak-kia”, silloin luopuu uskosta. Johanneksen ensimmäisessä kirjeessä sanotaan: *”Lapse-*

ni, älkäämme rakastako sanoin ja puheessa, vaan teoin ja totuudessa. Siitä me ymmärrämme, että totuus on meissä, ja me voimme hänen edessään rauhoittaa sydämemme, jos se meitä jostakin syyttää. Jumala on meidän sydäntämme suurempi ja tietää kaiken” (Joh. 3:18-20).

Jumala näkee niin teot kuin sydämenkin. Hän tuntee meidät paremmin kuin me itse tunnemme itsemme. Vaikka oma sydämemme meitä jostakin syyttää, emmekä ole varmoja olemmeko uskossa, Jumala on varma meidän puolestamme. Häntä ei tarvitse sen enempää vakuutella. Niin kuin Johannes sanoo: *”Hän on meidän sydäntämme suurempi ja tietää kaiken.”*

Ei tarvitse epäroidä, vaan tulla rohkeasti valtaistuimen eteen ja sanoa, Isi (Gal. 4:6). Kun Jumala näkee meidät, ei hän näe menneitä tekojamme eikä vajavaisuuttamme. Hän näkee viattoman karitsan, Jeesuksen veren, joka on vuodatettu meidän tähtemme. Syntimme ovat niin kaukana kuin itä on lännestä, eikä Hän niitä enää muista.

Emme voi tyydyttää Jumalaa enempää sillä, mitä teemme tai emme tee. Jeesus teki kaiken, se on täytetty. Emme voi siihen mitään lisätä tai ottaa pois. Pelastus on Juma-

lan työ alusta loppuun ja hän saattaa loppuun sen hyvän työn jonka on aloittanut (Fil. 1:6, Hepr. 12:2).

Tämä ristinsanoma on vapauttava sanoma Se on lohduttava. Se on rohkaiseva. Ja se on sydämiä ja tekoja muuttava, niin ulkoisesti kuin sisäisesti. Elämämme tulee eläväksi kiitosuhriksi sen tähden mitä Jeesus on meidän puolestamme tehnyt (Room. 12:1).

Sielumme vihollista sanotaan syyttäjäksi. Kun Jeesus on antanut synnit anteeksi, saatana syyttää vielä (Ilm. 12:10). Kuten sanonta on, kun paholainen muistuttaa sinua menneisyydestäsi, muistuta häntä hänen tulevaisuudestaan.

Johannes von Staupitzi, munkki joka opetti Martti Lutheria ennen uskonpuhdistusta, on sanonut ajatuksen, jota pidän arvokkaana: *”Älä katso omiin mielikuvi-tuksellisiin synteihisi, vaan katso Kristukseen ristiinnaulittuna, jossa sinun todelliset synnit ovat anteeksiannettuja, ja pidä rohkeasti Jumalasta kiinni.”*

BENJAMIN RANTA

Jumala voidaan löytää

Kaikki ihmiset eivät usko Jumalaan eivätkä taivaan olemassaoloon. Se ei merkitse sitä etteikö taivas ja helvetti olisi todellisuutta. Sehän on vain joidenkin ihmisten mielipide.

Jos yritämme kieltää totuuden, niin emme kuitenkaan pääse sitä pakoon. Raamatussa Heb. 2:3,4 sanotaan: *”Kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet saatettiin meille, kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja moninaisilla väkevilla teoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan?”* Yksi väkevä todistus on että Jeesus ylösnousemuksensa jälkeen näyttäytyi opetuslapsille. I Kor. 15: 6-8 sanotaan: *”Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä haavaa enemmän kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois. Senjälkeen hän näyttäytyi myös minullekin, joka olen ikäänkuin keskensyntynyt.”* Mikä valtava todistajien määrä, Jeesuksen ylösnousemisesta kuolleista. Hän elää nyt!

Epäilijä voi sanoa: *”Mutta minä en koskaan ole nähnyt Jumalaa.”* Johanneksen evankeliumin 4:23-24 Jeesus on Sykarnimisen kaupungin kaivolla ja keskustele vettä hakevan naisen kanssa rukouksesta. Jeesus sanoo: *”Jumala on Henki; ja jotka*

häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.” Jumala on näkymätön Jumala. Oikeassa hengessä voimme rukouksin lähestyä Häntä ja löytää yhteyden Jumalaan. Eräs vanha mies sanoi minulle: *”Jumala on näkymätön Jumala, mutta tekee näkyväisiä töitä.”* Sanonta ilmaisee hyvin Jumalan olemusta. Jeesus sanoo saman luvun 23 jakeessa: *”Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa, sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo.”*

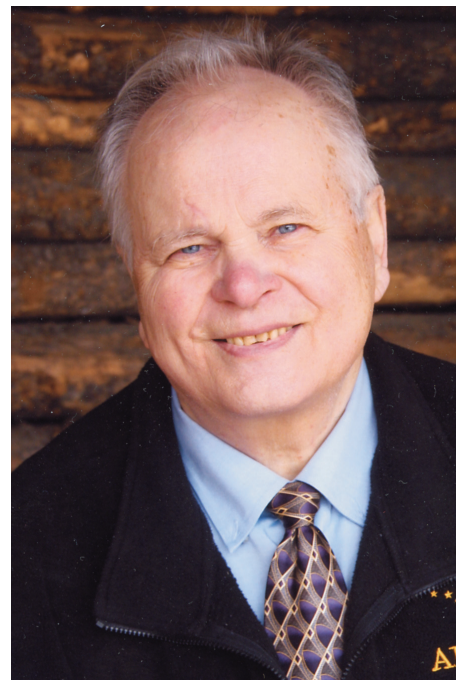
IHMINEN ON KIIINNOSTUNUT TAIVAASTA

Raamattu kertoo ihmisen kaipauksesta päästä iankaikkiseen elämään. Laitan tähän muutamia esimerkkejä, Jeesuksen ajan ihmisten kiinnostuksesta asiaan. Luuk. 10:25: *”Eräs lainoppinut kysyi: Opettaja, mitä minun pitää tekemän, että iankaikkisen elämän perisin? Kansa kysyi Johannes Kastajalta: Mitä meidän pitää siis tekemän?”* Samoin kyselivät publikaanit ja sotamiehet. Paljon on taivas-asioista kiinnostuneita ihmisiä. Minäkin olen. Kuinka voisin löytää yhteyden Jumalaan?

JUMALA VOIDAAN LÖYTÄÄ JA PELASTUS KOKEA

Apostolien teoissa kerrotaan kuinka Fi-

lippiin vankilan vanginvartija tuli uskoon. Hän vartioi Silasta ja Paavalia vankilassa, jotka vankina olosta huolimatta lauloivat ja ylistivät Jumalaa. Heidän ylistykseensä Jumala vastasi voimallisella tavalla. Yhtäkkiä suuri maanjäristys rikkoi vankilan perustuksen. Kaikki ovet aukenivat, kaikki kahleet irtaantuivat vangeilta. Kun vartija heräsi ja näki vankilan ovien olevan auki pelästyi hän, veti miekkansa ja aikoi surmata itsensä, luullen vankien karanneen. Mutta Paavali huusi suurella äänellä sanoen: *”Älä tee itsellesi mitään pahaa. Sillä me olemme kaikki täällä. Ja hän vei heidät ulos ja sanoi: ’HERRAT, MITÄ MINUN PITÄÄ TEKEMÄN, ETTÄ PELASTUISIN?’ NIIN HE SANOIVAT: ’USKO HERRAAN JEESUKSEEN, NIIN SINÄ PELASTUT NIIN MYÖS SINUN PERHEKUNTASI.’* Ja he puhuivat Jumalan Sanaa hänelle ynnä kaikille jotka hänen kodissaan olivat.” Näin vanginvartijan perhekunta tuli uskoon Jeesukseen Kristukseen. Kukin heistä vastaanotti henkilökohtaisesti Jeesuksen sydämeensä uskon kautta. Samana yönä heidät kastettiin. Hän riemuitsi, että hän ja koko hänen perheensä oli tullut Jumalaan uskovaksi. Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen on se tie, joka johtaa pelastukseen, ja siirtää meidät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan valtakuntaan. Antautuminen Jeesuksen johtoon elämässämme on mullista-

vin kokemus mikä muuttaa elämän suunnan taivasta kohden.

Jeesus sanoi Tuomaalle Joh. 14:6 *”Minä olen tie ja totuus ja elämä, ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.”* Ei kukaan voi siis päästä taivastenvaltakuntaan muutoin kuin Jeesuksen kautta. Hän on tie, portti ja ovi, jonka kautta meidän tulee kulkea sisälle iankaikkiseen elämään. Jeesus on ainoa välimies ja sovittaja Jumalan ja ihmisen välillä. Hän on ainoa syntisten armahtaja ja pelastaja. Luottakaamme hänen täydelliseen sovitustyöhönsä Golgatan ristillä. Saamme syntimme anteeksi, kun tunnustamme ne Hänelle.

PENTTI VIRTANEN

On parasta olla Jumalan johdossa

Me tämän mantereen suomenkieliset helluntai-seurakunnat olemme olleet viime vuosien aikana erikoisen onnekkaita saadessamme nuoria, lahjakkaita, täysin sekä englannin- että suomenkielelletaitoisia pastoreita. Sault Ste. Marien seurakunta, Kotikirkko, on yksi näistä.

Melkein kaksi vuotta Veli-Matti (Wellu) Suoperä on yhdessä vaimonsa Elinan kanssa jakanut Jumalan Sanaa palavasti Pyhän Hengen voitelussa. Myös heidän lapsensa Daniel 12, Naomi 10, Benjamin 8. ja Ellie 2 ja 1/2 ovat jo hedelmällisiä Jumalan käsivarsia vetämään luonnollisella tavalla muita varhaisnuoria ja lapsia oikeaan suhteeseen Jeesuksen kanssa, joka antaa sen pysyvän ilon ja turvallisuuden, mitä me kaikki kaipaamme, niin suuret kuin pienetkin.

Veli-Matin isähän on pastori, joten uskoontulosi oli kait ikään kuin seurausta kodin ilmapiiristä ja kasvatuksesta? On mielenkiintoista kuulla teidän kummankin kertovan miten tulitte henkilökohtaisen uskonratkaisun paikalle.

Wellu: Se tapahtui asteittain eri tilanteiden kautta, kun tulin ymmärrykseen, että minun piti itse henkilökohtaisesti antaa elämäni Jeesukselle ja siten saada aito, kahdenkeskeinen suhde Jumalaan. Olin silloin noin 9-vuotias.

Elina: Minulla oli laestodialaiset isovanhemmat. Mummolla oli tapana rukoilla sänkyä vierellä, jossa seinällä oli kaunis kuva Jeesuksesta lammassylissään. Paikkakunnallani oli herätys silloin, kun olin teini-iässä ja rippikoululeirillä oli uudestisyntynyt pappi opettajana. Siellä sain piston sisimpääni, että pitäisi päästä lähemmäksi Jumalaa. Kului kuitenkin viisi vuotta ennen kuin Jumala kutsui voimallisesti henkilökohtaiseen suhteeseen itsensä kanssa ja samalla sain täyttyä Pyhällä Hengellä.

Te tapasitte toisenne Suomessa ja siellä teidät vihittiin. Mikä sitten sai teidät lähtemään tälle mantereelle?

Wellu: Olin Helsingin seurakunnan nuorisopastorina kun Thunder Bayn pastori Marko Selkomaa oli Suomessa kesäkonferenssissa vuonna 2007 ja saimme tavata toisemme. Noin vuosi sen jälkeen Marko soitti ja pyysi minua toiseksi pastoriksi Thunder Bay'hin.

**Veli-Matti ja Elina Suoperä
Daniel, 12, Naomi 10, Benjamin 8 and Ellie 2 1/2**

saaneet todistaa hänen yli ymmärryksen käyvää rakkauttaan meitä ihmisiä kohtaan. Kun me olemme neuvottomia, niin Jumala osoittaa olemassaolonsa todellisuuden.

Kertoisitteko jotain lastenne edistymisestä uskon tiellä.

Elina: Kun tulimme, niin lapsia ei ollut pyhäkoulussa kuin muutama. Se oli pettymys lapsillemme, mutta he rukoilivat tämän asian puolesta. Nyt kun lukumäärä on moninkertaistunut, he ovat itse todenneet mitä Jumala tekee ja tämä on tietenkin ollut heille suuri uskon vahvistus.

Haluat varmasti Veli-Matti sanoa tähän lopuksi jonkin Jumalan opettaman totuuden sekä jo uskossa oleville, että niille, jotka eivät vielä ole antaneet elämänsä elävän Jumalan johtoon.

Aloimme yhdessä Elinan kanssa rukoillen ja paastoten etsiä Jumalan tahtoa tässä asiassa. Saimme kumpikin erikseen vastauksen samasta Raamatun kohdasta, Ilm. 3:8: "... ja hän avaa, eikä kukaan sulje, ja hän sulkee eikä kukaan avaa".

Miten noin yleisesti olette kokeneet olonne täällä? Työnne bedelmiä Jumala on rakkaudessaan antanut meidän kaikkien maistaa. "Tuuli on puhaltanut hiljaa ja myrskyn lailla."

Wellu: On parasta olla Jumalan johdossa ja ilo nähdä Jumalan tekoja, kun seuraamme hänen tahtoaan. Olemme

Wellu: Meillä ihmisillä on tapana panna Jumala ikään kuin laatikkoon, mutta Jumala uudestaan ja uudestaan haastaa meidän omia käsityksiämme hänestä ja hänen mahdollisuuksistaan. Meidän tulisi säilyttää Jumalan edessä tuoreus. Uskoon tullessamme otimme Jeesuksen elämämme Herraksi, mutta jotenkin vaelluksemme aikana tämä kuva monesti himmenee ja jäljelle jääkin vain raamatit. Onneksi Jumala aina armossaan tulee haastamaan meidän "laatikoitamme" ja tarjoaa jotain aivan uutta sisältöä. Sisäinen ihmisemme saa uudistua päivä päivältä. Jumalassa meillä on aina valoisa tulevaisuus, täynnä iloa ja toivoa.

HAASTATTELI, H. PELLIKKA

Astuin tuohon virtaan

Istumme täällä Eilan kauniissa olohuoneessa, kun hän kertoo minulle tarinaansa. Näin Eila kertoilee:

Siitä on noin 35 vuotta, kun tein ratkaisuni Herran puoleen ja päätin lähteä taivastielle. Tämä tapahtui maaliskuussa. Touokuussa sitten halusin, että minut kastetaan. Siitä tämä vaellus alkoi. Ratkaisevasti päätökseeni vaikutti eräs Raamatun jae, jonka pastori luki hengellisessä tilaisuudessa. Se löytyy Hesekielin kirjasta luvusta 47, jakeesta 3 eteenpäin. Sen kuultuani päätin, että astun tuohon "virtaan" ja antaudun täydellisesti Jumalan johtoon. Vieläkin muistan sen valtavan ilon ja rauhan, joka täytti mieleni tuon päätöksen jälkeen.

Ennen tätä kokemusta etsin monta vuotta, kuinka löytäisin

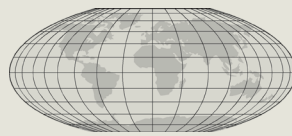
yhteyden Jumalan kanssa. Uskoontuloni alkuvuosina oli vaikeuksia lähimpien omaisten kanssa, mutta kyllä he pian ymmärsivät, että olin löytänyt uuden ja paremman sisällön elämäni. Kaikki epävarmuus ja hapuileminen oli kadonnut. Jumala on sanansa mukaan antanut tarvittavan voiman jokaiselle päivälle. Tänä voin vakuuttaa, että se ratkaisu silloin kauan sitten kannatti tehdä. Kehotan sinua valitsemaan oikean suunnan elämällesi.

EILA PELLI
MUISTIIN MERKINNYT S. VUOTILAINEN

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Jenish, Alina ja minä

Viime kesänä minulla oli mahdollisuus suorittaa työharjoittelu Nepalissa. Matkustin erään toisen tytön kanssa samasta koulusta, Southeastern University in Lakeland, FL. Opetimme englantia kolmen viikon ajan Compassion for Asia Bible opistossa. Sen jälkeen vietimme kolme viikkoa Asha Nepal kodissa.

Koti on varattu naisille, jotka ovat päässeet vapaaksi prostituutiosta. Siellä opetimme heidän lapsiaan (2-18 vuotiaita). Vaikka se oli vaikeaa, se oli myös uskomattoman palkitsevaa, ja jäin todella kaipaamaan näitä Nepalin ystäviä. Koska tämä oli työharjoittelu, olin velvollinen pitämään päiväkirjaa. Tässä muutamia otteita viime viikoilta, ja voit huomata, että emme tavanneet vain nepalilaisia vaan myös siellä oleskelevia länsimaalaisia, nälkäisiä evankeliumin sanomalle.

Hän tekee ne suuret asiat

7.16.2012: Phutung, CFA

Opettaminen on sujunut hyvin. Rachelin äiti vakuutti hänelle, että saisimme ohjausta opettamiseen päivästä päivään, ja näin on tapahtunut. Suunnittelemme aina seuraavan päivän ”vaelluksen” edellisenä iltana, (sanon vaellus, koska tiet ovat niin huonoja) Phutung nimiseen kylään tehdäksemme kopioita. Joskus, jos sähkö on pois, kirjoitamme asiat taululle. Pelaamme pelejä tehdäksemme päivästä mielenkiintoisen, harjoittelemme ääntämistä ja annamme oppilaiden kirjoittaa omia ”pikkunäytelmiä”.

26.07.2012: Godavari, Asha Nepal

On kulunut kymmenen päivää siitä kun viimeeksi kirjoitin. Yleisesti ottaen moraalilla täällä Asha Nepalissa on erittäin korkea. Vaikka työväkeä on liian vähän, monet nykyisistä työntekijöistä haluavat lopettaa, jopa johtaja on ilmaissut halunsa siirtyä muualle. Mitä naiset ja lapset tulevat sitten tekemään, en tiedä, mutta Jumala on heidän puolellaan. Heillä on Taivaallinen Isä, joka välittää. Monella lailla tämä on surullinen paikka. Kaikilla lapsilla ei ole ”kunnon” perhettä. Kun keskustelimme perheistämme, niin puheen kääntyessä vanheempiimme, yksi teini-ikäinen lähti pois. Hänellä oli vain äiti, ei isää. Monilla heistä on terveysongelmia, joillakin kuolemaanjohtavia. (HIV-AIDS - kolmella tytöllä ja myös joillakin naisilla). Mutta tärkeintä on, että he toimivat perheenä ja rakastavat toisiaan. Tämä tuottaa meille iloa.

16.07.2012: Phutung, CFA

CFA - Ryhmäkuva

Tällä matkalla meillä oli jopa mahdollisuus pitää pieni ”loma”. Menimme Pokharaan, mikä on toiseksi suurin turistikaupunki Nepalissa. Tässä eräs kohokohtasta matkallani.

06.08.2012: Pokhara

Pokhara oli melko sateinen koko ajan siellä ollessamme. Viimeisenä iltana törmäsimme mieheen, joka oli ollut samassa bussissa kuin me matkalla sinne. Hän, Ranskasta kotoisin olevan ystävänsä kanssa kutsui meidät syömään heidän kanssaan. Hauskan keskustelun lomassa rukoilin, että Herra auttaisi, että puhe kääntyisi hengellisiin asioihin. Ja aivan loppupuolella Hänen teki. Saimme kertoa evankeliumia tälle ranskalaiselle miehelle! Se toi iloa koko viikoksi. Vaikka hän ei ottanutkaan vastaan Herraa juuri siinä, sai hän kuitenkin kuul-

la totuuden. Raamattu sanoo, että usko tulee kuulemisista ja kuuleminen Kristuksen Sanan kautta. Hän sai kuulla Jumalan Sanaa. Rukoilen hänelle ymmärrystä, että on olemassa iankaikkisuus, ja että hänen on itse päätettävä. Uskon, että Herra tulee johdattamaan toisia kristittyjä hänen tielleen, jotka voivat kertoa lisää. Amen.

Pian tämän jälkeen jätimme Nepalin ja palasimme Yhdysvaltoihin. Tänä aikana opin huomaamaan, että lähetystyössä on kohokohtansa. Suurin osa aikaa on kuitenkin arkipäivää, elää päivästä päivään, olla uskollinen, antaa Herran tehdä työtä, että Hän saisi kunnian. Kun me hoidamme pieniä asioita niin Hän tekee ne suuret.

MARIE ONTERMAA
KÄÄNNÖS A. TOMMINEN

Albaniasta viesti

Tässä kuussa jälleen yksi suomalaisryhmä vieraili Albaniassa. FIDAn kummilapsiohjelman kautta Albaniassa tuetaan sataa lasta, neljässä eri kylässä. Lähetystyöstämme Mirja Keskinen, kummiohjelman koordinaattori täällä, isännöitsi tämän 17 hengen kummiryhmän matkan, mutta mekin olimme jonkin verran mukana avustamassa vierailussa, varsinkin Sonja. Viikon vierailun aikana kummit vierailivat omien kummilastensa kylillä ja kodeissa, sekä saivat nähdä kyläkehitysohjelmia toiminnassaan.

Ennen kummien vierailua, kä-

vimme perheenä muutaman keran kylällä nimeltä Iba, jossa Sonja opetti kummilapsille suomenkielisen tervetuliaislaulun kummivierailua varten. Noin 40 albanialaista lasta oppi laulun melko hyvin ja he lauloivatkin sen hienosti ja kovaa kummeille, kun he saapuivat. Samoin köyhän romanialueen, Rruga Uran keskuksessa, Sonja opetti lapsiryhmälle toisen suomalaisen laulun, jonka he ylpeänä esittivät kummeille. Voit katsoa videon laulusta blogistamme: waltersonja.blogspot.com.

Sonja kiersi kummiryhmän mukana muutaman päivän, toimien heidän tulkkina ja opapaanaan. Se oli hänelle mukava kokemus! Kun hän oli matkalla

hakemassa kummeja Kroatiasta, Valtteri sairastui mahatautiin, mikä teki hänen olonsa kotona lasten kanssa melko haasteelliseksi. Onneksi muutaman päivän jälkeen hänen olonsa parani ja pystyimme viettämään aikaa yhdessä ryhmän kanssa. Tosin sitten Noah ja Sofia saivat flunssan, mutta nyt viimein taas olemme kaikki tervehtyneet.

Sonjan vanhemmat vierailivat myös luonamme Suomesta huhtikuun lopulla. Se oli mukava ja virkistävää vierailu ja oli hienoa saada viettää heidän kanssaan muutama päivä yhdessä. Juhlimme myös Noahin 5-vuotis- ja Sofian 4-vuotissynttäreitä yhdessä heidän kanssaan. Nuoresta iästään huolimatta he ovat jo kerin-

neet asua kolmessa eri maassa. (Kanada, Suomi, Albania)

Saimme vielä lisäakin suomalaisia vieraita toukokuussa. Fidan EU-Euroopan aluekoordinaattorit Riku ja Ruut Turunen yhdessä Fidan erään hallituksen jäsenen kanssa olivat Balkanin kierroksella ja tulivat tutustumaan Al-

baniaan ja meihin muutamaksi päiväksi. Vierailimme raamattukoululla, jossa Valtteri tulee opettamaan ensi keväänä, tapasimme pastori Bikua ja hänen vaimoiaan Aidaa Kino Studion seurakunnalta sekä vietimme aikaa yhdessä.

JATKUU SIVULLA 12

todistaja

Special Edition

COMPLIMENTARY ISSUE

TODISTAJA SPECIAL EDITION

A joint publication of the
Finnish Pentecostal Churches
in Canada
and in the United States of
America.
Published 10 times a year.
Publisher
MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8

604 321 0555
Fax: 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Editor: Outi Alopæus
Layout: Keijo Sakara
Copyreading:
Helena Rantanen, Terttu
Karhinen
Anita Kuparinen

There is Nothing Better Than Letting the Lord Lead

The Finnish Pentecostal churches in North America have been very fortunate in the last few years to have young, talented and fully bilingual pastors. The Sault Ste. Marie Church is one of these.

For almost two years, Veli-Matti (Wellu) Suoperä, together with his wife Elina, have shared the Word of God fervently under the anointing of the Holy Spirit. Also, their children Daniel, 12, Naomi 10, Benjamin 8 and Ellie 2 and 1/2 years have been fruitful in God's service helping to naturally attract other teenagers and children to a right relationship with Jesus. Only He gives the lasting joy and security that we all desire, both big and small.

Veli-Matti's coming to faith was a direct result of his upbringing and home atmosphere, as his father is a pastor. It will be interesting to hear both of them tell how they came to the personal decision of faith.

Veli-Matti: It happened gradually, through various situations. I came to understand that I had to personally give my life to Jesus, and to get an authentic, two-way relationship with God. I was about nine years old at the time.

Elina: I had Laestadian grandparents. My grandmother used to pray next to my bed, where on the wall was a beautiful picture of Jesus, with a sheep in His arms. When I was a teenager, there was a revival in my town and also

the confirmation camp I attended had a born-again pastor. It was at the confirmation camp that I had a sense that I should get closer to God. However, it took five years before God called me powerfully to a personal relationship with Him, and at the same time I was filled with the Holy Spirit.

You met each other in Finland and were also married there. What was it that led you to Canada?

Veli-Matti and Elina Suoperä and their children Daniel, 12, Naomi 10, Benjamin 8 and Ellie 2 1/2

Veli-Matti: In 2007, I was the youth Pastor in Saalem Church in Helsinki. That summer I met Pastor Marko Selkomaa from Thunder Bay. We were both attending the summer conference. About a year later, Marko called and asked me if I would consider coming to Thunder Bay to be a second pastor. Elina and I started to fast and pray, seeking God's will in this matter. We both got the same ans-

wer, each separately, from the same Bible verse, Revelation 3:8 ...".

Generally speaking, what has your experience been like thus far? Through God's love, He has allowed us to taste the fruits of your work.

Veli-Matti: There is nothing better than letting the Lord lead. It is a joy to see God's works, as we follow His will. We have witnessed His unfathomable love for His own. When we are helpless, God shows the reality of His existence.

Could you share about how your children have progressed in their faith?

Elina: When we arrived, there were only a few children in our Sunday School. It was a disappointment for our children, but they prayed about this. Now that the attendance has multiplied, it has strengthened their faith, in seeing what God is doing.

I am sure you want to share something God has taught you with those who are believers and for those who have not yet made a decision to follow Christ.

Veli-Matti: We, humans have the habit of putting God in a box, but God, again and again, challenges our own thinking about Him and the possibilities we have in Him. Before the Lord, we need to maintain that freshness. When we come to faith, often the image we have fades away and all we have left is the picture frame. Fortunately, God in His mercy will always challenge us in our "box" and offers completely new content. The inner man can be renewed day by day. With God, we have a bright future full of joy and hope.

INTERVIEW: HILKKA PELLIKKA
TRANSLATION OA

"Greater things are yet to be done in this city!"

I was born in Helsinki, Finland, during World War II. The only recollection I have of that time is when with my mother and sister rushed over broken glass to a bomb shelter. I remember lying on the cot facing the wall with my mother sitting behind me on its edge. From there we moved to Parkano, where my mother bought my grandfather's clothing store.

During the early 1950's, many Finns were immigrating to Canada, and my mother wondered if we should do likewise. We left Finland in November of 1951 and soon arrived in Halifax, Nova Scotia, Canada. There the consulate informed us that many employment possibilities were available in Edmonton, Alberta, so we traveled there but found none. My father had befriended another Finn on the ship who had a contact in Val D'Or, Quebec, who was a captain in a gold mine. The captain told them that if they went there they would be able to get jobs in the mine. This captain and his family were wonderful, helping us to get settled and giving my father a mining job. We lived there for about six months.

It was during this time that my father was pinned against the wall by a full ore cart until his co-workers rescued him. My father had no major injuries, which was a miracle. After this, my father refused to work underground, and we moved to Sault Ste. Marie, Ontario. We lived there for nine and a half years before we decided to move to Waukegan, Illinois, in 1960. Eventually, my parents returned in 1973 to Sault Ste. Ma-

rie, where they attended Betania Finnish Pentecostal Church. However, I remained in Illinois until 2011, when I moved to Sault Sainte Marie, Michigan. My sister had asked me to attend church, but I declined until I was settled. I had previously attended a 'mega church' in Hoffman Estates, Illinois. I loved the pastors there and found it difficult to leave. When I had finally decided to attend church with my sister, I only desired to go to one where God was in control and the gifts of the Spirit were manifest. I asked the Lord that there would be a message in tongues with an interpretation, and God answered my prayer. I had found a church where He is worshipped in spirit and in truth.

At one morning service, after having attended for several weeks, Pastor Veli-Matti Suoperä gave a "word of knowledge" that God was healing someone's eyes. I raised my hand since I needed healing. I had been diagnosed with glaucoma and macular degeneration in March 2002 and had to use eye drops three times a week. I went forward for prayer and found the presence of God to be so strong that I could not stand straight. The anointing was so powerful, and I could only focus on the presence of Jesus. Afterwards, Pastor Suoperä asked me to get my eyes checked to confirm my healing. Naturally, I agreed. Since then, the words of a song keep going through my mind, "Greater things are yet to be done in this city!" Praise be to God.

I made my appointment with an ophthalmologist, who confirmed that I did not have either glaucoma or macular degeneration. I told him I was attending a

church that believed in divine healing, which is something I had experienced before when I was healed of PMR (polymyalgia rheumatica) as well as a herniated disc. He replied that I had received my second miracle, smiled, and left the room. Later, I was told, that not only were my conditions gone, but that the optic nerve was healthy as well. All thanks and glory belong to Jesus, my Lord and Savior. He is the same yesterday, today, and forever, and He is the soon coming King of kings and Lord of lords. Amen. Maranatha.

SIRKKA LIISA SMITH (NEE PENNANEN)

"God's Country" from Duluth to Copper Country to the Soo

When I was a child I would hear my dad say many times as we would travel from northern Minnesota and Wisconsin and into the Upper Peninsula of Michigan, "This is God's country." I thought then, as I still do, that some of the most beautiful sights in the country are here, especially the various sights of Gitche Gomee (commonly known as Lake Superior).

For many years my dad had a Finnish radio ministry broadcasting from Duluth's KDAL and the Soo's (WSOO). As a result, his Finnish listening audience was estimated to be 100,000 covering much of the Lake Superior area, including western Ontario. As we traveled across this region holding Finnish language services in churches, rented halls, and farm homes, he would always say this is "God's Country." I would always agree; it was beautiful.

It wasn't until we moved to New York City that I fully understood what he meant by saying this is "God's Country." Soon after we arrived in Brooklyn he started to say again, "This is God's Country." At first I would vehemently disagree. NYC was crowded, dirty, smelly, and I really didn't like it. You could say that the evening

lights of the city were pretty, but I wanted my lakes, birch trees and pines. I finally understood that it wasn't the scenery that makes it "God's Country". It's where God wants you to be and it holds the people He wants you to be ministering to. For 11 years dad pastored the Finnish Pentecostal Salem Church in Duluth. It was the Finnish people of Northern Minnesota, Wisconsin and the Upper Peninsula of Michigan that made it "God's Country." For over 65 years dad ministered to and for the Finnish people in the United States and Canada, with a couple of trips to Finland.

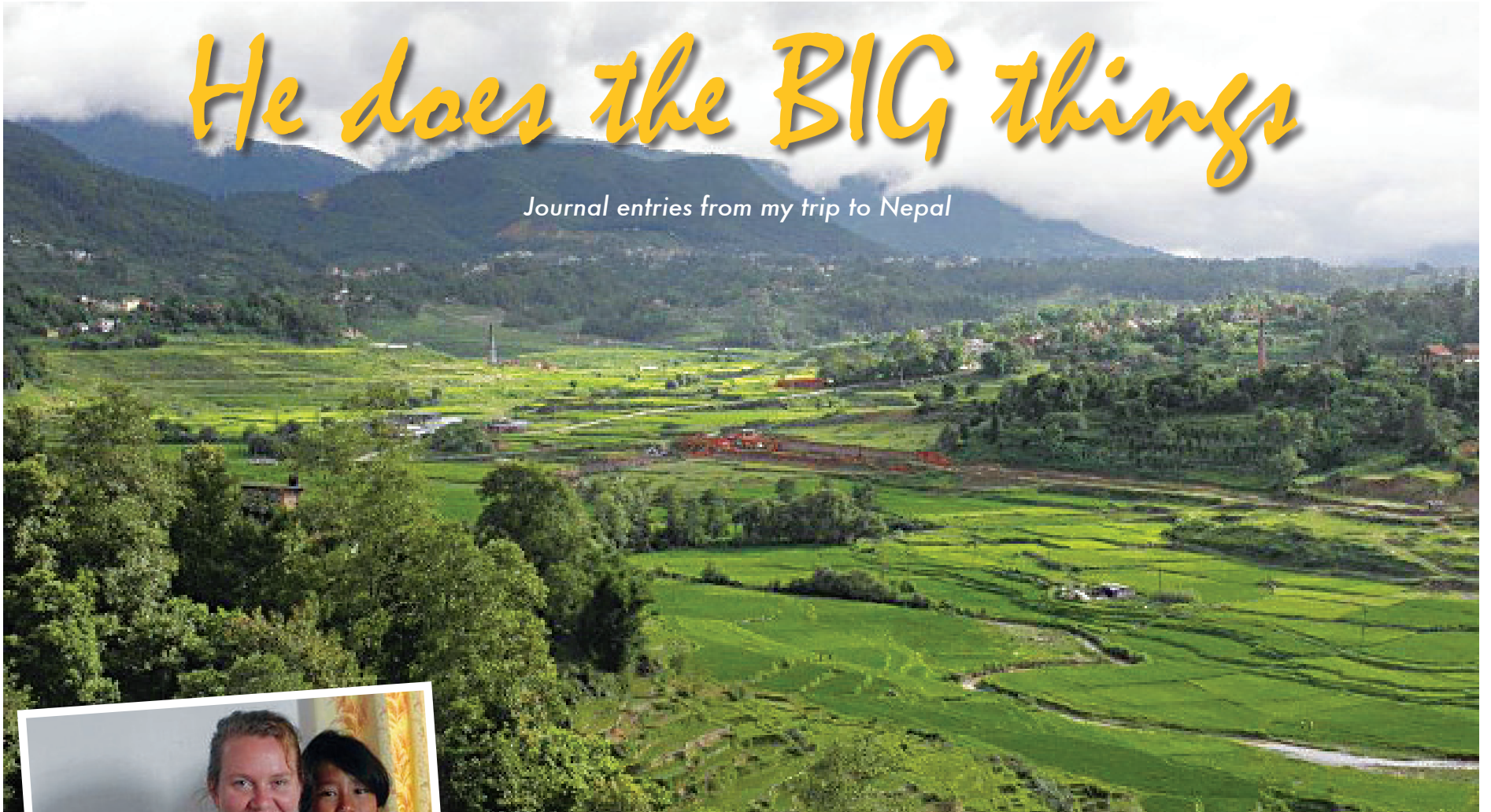
An example of dad's obedience to God's call is illustrated by an account he told me about. As was his custom, while visiting patients in the hospital in Duluth, he would always check for Finnish names on the patient list. One day he visited a dying woman who happened to be a Communist Party member. As a result of dad's visit, she asked God for the forgiveness of her sins and accepted Jesus Christ as her Lord and Savior. She then asked my dad to do her funeral. Among the people who came to the funeral, was a woman who specifically came to see the preacher who led her devoted atheist friend to Christ. So, to my dad, "God's Country" was where God wanted him to be, where the people were with whom God wanted him to share the good news of love and forgiveness.

A few years ago, while on a trip to the Copper Country with my wife, we stopped at the Houghton Wal-Mart. I began to weep, realizing that I was in Finn country, and among the people to whom my dad had given his life of ministry. I was in "God's Country."

ALLEN WORLIN

He does the BIG things

Journal entries from my trip to Nepal

Godavari Valley
Jenish, Alina and I
CFA - Group

Last summer I had the opportunity to complete an internship in Nepal. Traveling with another girl from my school, Southeastern University in Lakeland, FL, we taught English for three weeks at Compassion for Asia Bible College, and then spent three weeks at Asha Nepal, a home for women rescued out of the sex slave industry, where we taught their children, ages 2-18. Though it was difficult it was also incredibly rewarding, and I dearly miss my Nepali friends. Because this was an internship, I was required to keep a journal; here are some excerpts from the last weeks, where you will see that we met not only Nepalis but also sojourning Westerners, hungry for the gospel.

July 16: Phutung, CFA

The teaching has been going well. Rachel's mother gave her a word that we would receive guidance and instruction for teaching day by day, and that is what has been happening. We always plan for the next day the night before, trekking (I say trekking because the roads are so bad it really is trekking) to the village—Phutung—to make copies. Sometimes, if the powers out, we write things on the board. We play a lot of games to make the day interesting, work on pronunciation quite a bit, and let the students write their own skits too.

July 26: Godavari, Asha Nepal

I wrote my last journal entry ten days ago. The over-

all morale here at Asha Nepal is very high, despite being understaffed—many of the current staff want to leave—even the co-director has expressed that he would like to move on. What the women and children are going to do, I don't know, but God is on their side. They have the Father of the fatherless contending for them. In many ways it's a sad place—the children don't all have proper families—we were talking about how many people we had in our families, and one of the teenagers left when it came to talking about our parents because he had only a mother, no father. Also, many of them have health problems, some terminal or chronic (HIV/AIDS)—three of the girls do and quite a few of the women do too, but the important thing is that they function as a family and love each other. That is what makes living here a joy.

July 16: Phutung, CFA

On this trip we even had a chance to take a mini “vacation!” We went to Pokhara, which is the next biggest tourist city in Nepal. Here is my journal excerpt about that, which holds one of the highlights of the trip for me:

Aug. 6: Pokhara

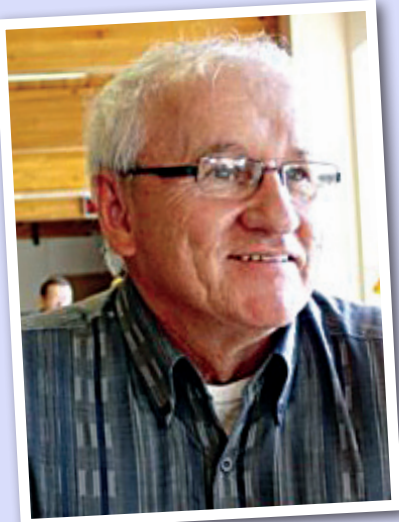
Pokhara was pretty rainy the whole time but on our last night, we ran into a man who had been on the same bus as we had on the way there, and he, with his friend

from France, invited us to eat with them. So we did and had fun conversation, but the whole time I was praying that the Lord would turn the conversation to spiritual things. And finally towards the end, He did. We were able to share the gospel with the French dude! It made my day and my whole week. Even though he didn't accept the Lord right then and there, at least he heard the truth. The Bible says that faith comes by hearing and hearing by the word of God. He heard the word of God so I pray that it bears fruit—all the way in France. I pray that he comes to realize that there is a real eternal destiny for every soul, and that he must make up his mind. The Lord will lead other

Christians to him who will explain further. Amen. Soon after that, we left Nepal and returned to the States. During this time I learned that missions work is glorious... at moments. The rest of the time it is just everyday life, living from day to day, being faithful and consistent and letting the Lord do the glorious work. As we complete the little things, He does the big things.

MARIE ONTERMAA

Peep Holes

Most of us have seen those tiny peep holes in hotel doors. You hear a knock, you peek, and then decide whether or not to open the door.

There should be a hole in the door of our hearts as well as in the doors of knowledge and wisdom. From where are you seeking wisdom? Whom are you seeking it from?

Who do you go to for advice? The wisdom of the Creator is higher than ours. Seek wisdom from the source. If a friend comes along and says, "Well, you really don't have to tell the truth", don't let that thought in the

door. If someone gets hurt by words or actions, anger comes knocking, and says you deserve revenge. So you start maligning people, tearing them apart to others. If it continues, it steals the joy from the unforgiving heart. Anger holds us hostage and breaks apart families and friendships.

If you find a fault in someone, refrain from the temptation to spread it around, for you can set ablaze a mighty fire and destroy many a relationship. Your words will get back to them. Trust is lost. It does no good.

If you find fault in someone, pray for them. Ask them out for lunch. In love and trust, the door of opportunity will arrive. They themselves will open the door and, together, you can find help. Before you can do that, you must know the Lord, and His wisdom.

There is only One, who knocks at the door of our heart, and offers forgiveness for our sins. He offers life more abundant and freedom from guilt and shame. He offers everlasting life, joy and peace. Taste and see that the Lord is good.

When you seek advice, seek Godly advice. Forgive others so you can be free. Love yourself for you are awesome. God, through His Son Jesus Christ, wants to sup with you. He desires to fellowship with you. There is salvation in no other name than the name of Jesus.

So when I speak of the peep hole, what am I saying? I'm not thinking in terms of people themselves, but where the wisdom is coming from.

"But the wisdom that comes from heaven is first of all pure; then peace-loving, considerate, submissive, full of mercy and good fruit, impartial and sincere."

VEIKKO ALOPAEUS

Real Life

Growing up in a Christian home did not mean I qualified to spend eternity in heaven. When I was nine years old, one Sunday evening, I was listening to John Sievanen (Senior Pastor in Salem Church, Thunder Bay) and my heart was convicted. I knew I needed Jesus. I asked Jesus to come and live in my heart that very night. That was over 40 years ago, and I have not regretted that decision ever. My sins were forgiven. My heart was

filled with peace and joy. Jesus has given me "real life". He gives guidance and strength for all my days, not only through the struggles, but through the good times too. A person is never too young or old to have this life, to make this life changing decision. Jesus loves me and you just the way we are, and we can come to Him just as we are – no matter what we have done or not done. Jesus wants to have a relationship with you, but the decision is yours. *"Whoever calls on the name of the Lord shall be saved."* (Acts 2:21)

MARGIT KERÄNEN (SILTAMÄKI)

Take Hold of Eternal Life

This column provides a brief overview of God's plan of salvation, and tells you how to be a child of God.

1. Every human being is a sinner.

"For all have sinned, and the glory of God." (Romans 3:23)

Sin condemns a person to eternal punishment.

2. God loves you.

"For God so loved the world that He gave His only begotten Son, that whoever believes in him shall not perish but have eternal life." (John 3:16)

3. Jesus is the only savior. "Neither is there salvation in any other, it has no other name under heaven by which we must be saved." (Acts 4:12)

4. You need to repent of your sins, ask forgiveness and believe in Jesus' atoning work on the cross, and personally accept Jesus Christ as your Lord and Saviour. When you receive Jesus, you become a child of God. "But as many as received him, to them gave he power to become children of God, to those who believe in His name." (John 1:12) This is called new birth "... Who is born again from above, it can not see the kingdom of God." (John 3:3)

5. Pray like this:

The Lord Jesus, I understand that I am a sinner, and I believe that You died on the cross for me. I would now like to open the door to my heart and accept you as my Savior and Lord. You control everything from now on and help me to live according to Thy will.

If you prayed that prayer with a sincere heart, you are now a child of God, saved, and on your way to eternal life.

The Rewards of Faith

*We will overcome all through God's embrace,
When God wraps you in His arms,
You will see that He means business,
That nothing is false, that all is real,
That in Him is the truth,
God says of those who don't obey,
"Even though you're on top of the world,
With all the applause and votes,
You'll be mowed down flat,"
(Nahum 1:12)
Hope lies in the truth,
Hope lies on the same plane as faith and trust,
For to have hope, faith is a must,
Faith, faith, faith in Jesus, it is our cornerstone,*

Have faith, for through it we are blessed with hope, joy, love, and grace,

Hope that God will make all things work,

*Hope that God will redeem all,
Hope that even in suffering we will be glorified,*

*Joy through His glory and presence,
Faith will be rewarded with joy in the spirit,*

Love will be given in return for faith in Him,

*Faith will make us realize God's unending love for us,
Grace because we have faith in the fact that Jesus will forgive us our sins,*

The rewards of faith are too great to be ignored,

"Have faith in Me," says the Lord.

JACOB VANDER PLOEG

Bangkokin *Entrance* Coffeehouse ja studio

Keskellä suurta, noin 12 miljoonan asukkaan kaupunkia sijaitsee Chulalongkorn yliopisto, jonka vieressä on valmistumassa monitoiminen evankelointikeskus. Kolmikerroksisen rakennuksen alakerrassa on toiminnassa kahvila, joka avattiin noin kaksi kuukautta sitten. Keskikerrokseen tulee musiikkistudio ja muita toimitiloja. Kolmas kerros on varattu suomalaisten ja thailaisten lähetysjärjestöjen maajoitustiloiksi.

Mittavan projektin puuhamihi-
hinä ovat Henry ja Ruut Mononen, Markus ja Saara Nordblom sekä kaksi thailaista evankelistaa Nan ja Oats. Projektin rahoittajina ovat pääasiassa Tampereen ja Turun helluntaiseurakunnat.

Koska kahvilarakennuksen remontointi vaati paljon työtä ja varoja, päätti kolme puoliksi ammattilaista miestä Vancouverista lähteä vapaaehtoisesti auttamaan kunnostustöissä. Noin kolmen viikon ajan teimme pitkiä hikisiä päiviä Bangkokin kuumuudessa yhdessä thailaisten ja paikallisten lähetystyöntekijöiden kanssa. Paljon saimme aikaiseksi ja syksyllä on tarkoitus pitää keskuksen viralliset avajaiset. Ruut ja Henry tarjosivat meille hyvän asunnon ja pitivät muutenkin meistä hyvää huolta. Meille oli unohtumaton

kokemus olla mukana lähetystyössä Thaimaassa, nähdä kaunis maa sekä kokea budhalaisen maailman surullinen ja toivoton vaellus.

Nuorisokahvila ja musiikkistudio

kistudio edustavat uudenlaista evankelioimispestiä tavoittaa ihmisiä kiireisessä suurkaupunkimiljöössä. Se tarjoaa mahdollisuuden moninkertaistaa ystävyysevankelointia, sillä se luo matalan kynnyksen tavoittaa ihmisiä.

Kristillisen nuorisokahvilan "Business as mission" toimintamallin tarkoituksena ei ole voiton tavoittelu, vaan tapa tukea lähetystyötä. Kahvilassa järjestetään musiikki- ja taideiltoja, eri-

laisia kampanjoita ja tapahtumia. Ensimmäiseen kolmipäiväiseen taidetapahtumaan toukokuun alussa osallistui 400-500 nuorta opiskelijaa.

Saakoon Jumala runsaasti

nonen ja kirjoittaja Olavi Mervasalo.

<https://www.facebook.com/EntranceCoffeehouseandStudio>

Kahvila

Ruut ja Henry Mononen

Työryhmä: Helge Mononen, Olavi Mervasalo, Hannu Rouhiainen ja apuryhmä

ti siunata työtänne Bangkokin nuorten parissa.

Kiitolliset remonttimiehet, Hannu Rouhiainen, Helge Mo-

KIINANMATKA

Olen itse nyt kaukana kotoa ja ihmiset sekä ympäristö on kovin erilaista kuin mitä on maapallon toisella puolella, Kanadassa. Kevät tekee tuloaan tännekin, aurinko paistaa lämpimästi ja siirtää talven kylmyydet taakseen. Ihmiset kaduilla katsovat pitkään minua, sillä olenhan paljonkin erilaisen näköinen täällä suuressa kansanpaljoudessa, Kiinassa.

Niin, kuinka sitten jouduinkin tänne maapallon toiselle puolelle. Tämä kysymys on hiipinyt mieleeni usein täällä ollessani. Kuinka Jumala oli jo edeltä tietänyt ja järjestänyt minunkin askeleeni. Olin ajatellut mennä ihan toiseen paikkaan nyt tämän kevään aikana, mutta niin siinä vain kävi, että nyt olen Kiinassa. Täällä minulla on nyt omat haasteet Englannin kielen opettamisessa.

Elämässämme on monta vaihetta, ja yksi niistä on vanhuus. Olemme tietoisia vanhuudesta, vaikka emme sitä osaa, tai halua odottaa niin suurella mielenkiinnol-

Erkki Inkiläinen Kiinan muurilla oppilaittensa kanssa.

la. Vuosia sitten olin ajatellut, että eläkevuodet ovat tulossa minullekin, jos Herra ne suo. Silloin aloin valmistaa ajatuksiani ja itseäni tulevia päiviä varten. Ajattelin, että haluaisin tehdä jotain toisille ihmisille, mikä tavalla tai toisella koituisi hyödyk-

si heille.

Lähetysasiat ovat olleet päälinjallaisena uskonelämäni aikana ja haluni on aina ollut suunnistaa tulevaisuus myös niille samoille alueille. Teltantekijäkurssi avasi ajatuksiani sekä ESL (English as Second Language) kurssi avasi puolestaan mahdollisuudet. Se on niin kuin avain, joka aukeaa. Kun yksi ovi sulkeutuu, toinen aukeaa.

Niin tapahtui kohdallani juuri kun

ajattelin matkustaa toiseen paikkaan, tulinkin opettamaan Kiinaan englantia lähetysnäyn omaaville nuorille uskoille. Nämä nuoret miehet ja naiset haluavat tehdä evankeliumin työtä omassa maassaan ja maansa rajojen ulkopuolella. Englannin kieli on avain, jolla voidaan kommunikoida lähes kaikkialla maailmalla. Näiden nuorten sydämessä palaa lähetyskutsu.

JATKU SIVULLA 12

Sana kehottaa meitä uskollisesti rukoilemaan voidaksemme henkilökohtaisesti kokea todeksi sen, että Jumala todella täyttää lupauksensa. Jos emme ole kestäviä rukouksessa, saamme vain osittaisia vastauksia.

Olemme seurakunnassamme ihan viimeisten kuukausien aikana saaneet kokea ihmeellisiä parantumisia ja Jumalan selvää ohjausta asioihin, joita olemme uskollisesti tuoneet Herran eteen.

Ylistys- ja rukoukokouksissa on mikä tahansa mahdollista, kun Pyhä Henki saa täydellisesti johtaa. Vanhan testamentin aikakautena heillä ei ollut vielä kuin osittaiset kirjoitukset, joten heidän täytyi tuntea ja seurata Jumalan läsnäolon ilmaisuja. Uu-

Sinun kasvojasi Herra me etsimme

den testamentin aikana meidän tulee seurata Raamatun Jumalaa.

Viimeisimpiä todistuksia Jumalan johdatuksesta seurakuntamme rukoukokouksessa oli, kun eräs naishenkilö, opettaja ammatiltaan, polvistui ja teki parannusta Jumalan läsnäolon vaikutuksesta. Hän oli viime aikoina hakenut opettajan työtä ja seuraavana aamuna, kun hän meni nykyiselle työpaikalleen, hänelle tarjottiin ylennystä siellä ja saman päivän iltapäivällä eräs mies tuli hänen luokseen, ja tarjosi vakituista opettajan virkaa! Jumala on hyvä ja pitää huolta Häntä etsiväisistä. Rukoukokouksessa tuli myös profetia, että eräs henkilö tulee lähipäivinä vastaanottamaan rahashekin. Kahden päivän päästä postissa oli huomattava rahasumma shekinä. Se oli pankin lähettämä rahalahetus, joka oli ollut viisi vuotta hukassa! Tapahtui taivaallinen oikeudenmukaisuus. Monia muita ihmeellisiä johdatuksia ja parantumisia olemme saaneet kokea rukousvastauksina.

Seurakunnalla on pilareita, jotka pitävät sirä pystyssä. Tärkein niistä on Jumalan läsnäolo. Jumala rakastaa meitä Isän rakaudella ja huolenpidolla. Jes. 43:18-19: *"Älkää entisiä muisteko, älkää menneistä välittäkö. Kat-*

so, minä teen uutta; nyt se pubkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa? Niin, minä teen tien korpeen, virrat erämaahan." Elämme mielenkiintoisia aikoja, jotain pysyy samana, toisia asioita taas tulee muuttumaan.

On ulkoisia ja sisäisiä asioita. Sisäiset evät koskaan muutu, Jumala ei muutu, Hänessä ei ole vaihteen varjoa, Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Kun kylvämme Henkeen, niin saamme niittää. Ulkoisista asioista voimme ottaa esimerkiksi vaikka pianon. Oli aika, jolloin sitä ei saanut olla kirkossa, koska sitä soitettiin kapakoissa, se toisi synnin kirkkoon. Haitari, jota ennen kutsuttiin paholaisen palkeiksi, valjastettiin myöhemmin Jumalan valtakunnan työvälineeksi, jopa niin että evankelistat kulkevat eri paikkakunnilla vain Raamattu ja haitari mukanaan. Meistä ei aina tunnu mukavalta tietty muutokset, mutta meitä kehoitettiin unohtamaan menneet. Jumalan läsnäolo ja nälkä Jumalan puoleen ei saa koskaan kadota. Me haluamme pitää monumentteja y.m., mutta jos nämä tulevat tärkeämmiksi kuin Jumalan läsnäolo, meillä on probleema.

Meillä saattaa olla kaikki ulkoiset asiat oikein hyvin, mutta Jumalan voima puuttuu. 2 Ti-

mot. 3:5: *"Heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman..."*. Meillä saattaa olla näkyvillämme kuiva joki, jolla on joen muoto, mutta vesi puuttuu. Ihmiset ylistävät kuivaa jokea, koristelevatkin sen rantoja ja ihailivat miten ihmeellinen joki on. Kuvaava tilanne. Fariseusten jumalanpalvelu on kuin kuiva joki. He sanoivat Jeesukselle, että heillä on oma joki. Jotain tulee tapahtua meidän sydämissämme, että voimme vastaanottaa uutta. Jumala on kutsunut meidät katosomaan eteenpäin. Matt. 9:16,17: *"Ei kukaan pane vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaippaan, sillä semmoinen täytilkku repii palasen vaipasta, ja eikä tule pahemmaksi. Eikä nuorta viiniä lasketa vanhoihin nahkaleihin; muutoin leilit pakahduttavat, ja viini juoksee maahan, ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini lasketaan uusiin leileihin, ja niin molemmat säilyvät."* Viinileilit uudistetaan liottamalla ne vedessä. Jos et sitä tee, niin leili räjähtää. Näin on käynyt monissa herätysliikkeissä, kun ihmiset eivät olleet valmiita uuteen.

Kun profeetta Esran aikakaudella alettiin rakentaa uutta temppeliä tuhoutuneen sijaan, niin perustuksen laskemisen tunnelmista Raamattu kertoo näin:

Esra 3:11,12: *"Ja he virittivät ylistus- ja kiitosvirren Herralle: 'Sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti Israelia kohtaan.' Ja kaikki kansa nosti suuren riemuhuudon ylistäen Herraa siitä, että Herran temppelin perustus oli laskettu. Mutta monet papit, leviläiset ja perhekunta-päämiehet, vanhukset, jotka olivat nähneet edellisen temppelin, itkivät suurella äänellä, kun tämän temppelin perustus laskettiin heidän nähtensä. Monet taas korottivat äänensä riemuiten ja iloiten."* Juutalaiset juhliivat äänekkäästi. Ylistys oli naurun ja itkun sekoitus, toisten mielestä vanha oli parempi. Mutta profeetta Haggai sanoi: *"Tämän temppelin myöhempi kunnia on oleva suurempi kuin aikaisempi..."* (Hagg. 2:9).

Room. 15:7 *"Hyväksykää siis toinen toisenne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt omikseen teidät, Jumalan kunniaksi."* Meidän tulee tuntea yhteyttä keskenämme ja panna leilimme veteen, Pyhän Hengen veteen pehmenemään, että voisimme tuoda kunniaa Hänen nimelleen.

OTTEITA VELI-MATTI SUOPERÄN SAARNASTA, MUISTIIN MERKINNYT H. PELLIKKA

Edellisessä artikkelissa käsitelimme palvontaa hengessä, ja tässä haluamme hetkeksi pysähtyä miettimään mitä tarkoittaa palvominen totuudessa. Luemme jälleen Jeesuksen sanat samarialaiselle naiselle Jaakobin kaimon äärellä: "Mutta tulee aika, ja se on jo nyt, jolloin oikeat rukoilijat palvovat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia palvojia Isä etsii. Jumala on Henki, ja niiden jotka häntä palvovat, tulee palvoa hengessä ja totuudessa" (Joh. 4:23-24).

On siis täysin välttämätöntä pal-

Ylistyskoulu – osa 18

Palvonta totuudessa

voa Isää hengessä ja totuudessa. Ei pelkästään hengessä, eikä myöskään pelkästään totuudessa, vaan sekä hengessä, että totuudessa. Mitä on siis palvoa Isää totuudessa?

Uskon että totuudessa palvominen on muun muassa sitä, että lähestymme Jumalaa avoimesti, rehellisesti ja vilpittömästi. Pyrimme olemaan aitoja Jumalan edessä. Emme yritä esittää mitään, vaan haluamme tulla Jumalan eteen kuin avoin kirja. Emme tahdo peittää olotilaamme, tekojamme tai elämäämme millään tapaa.

Heprealaiskirjeessä meitä kehoitetaan lähestymään Jumalaa rohkeasti: "Meillä on siis, veljet, rohkea luottamus siihen, että Jeesuksen veren kautta meillä on pääsy kaikkein pyhimpään uutta ja elävää tietä myöten, jonka hän on vihkinnyt meille esiripun, oman lihansa, kautta. Koska meillä on suuri pappi Jumalan huoneen hallitsijana, astukaamme esiin vilpittömästi sydämin, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmittuna puhtaaksi pa-

hasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä" (Hepr. 10:19-22).

Kun Jeesus opetti samarialaista naista palvonnasta, hän avasi hänelle, ja koko ihmiskunnalle aivan uudet ulottuvuudet koskien palvonnan paikkaa ja aikaa. Nyt ei enää ollut pakko mennä Jerusalemiin kohtamaan Jumalaa, vaan nyt oli uusi aika, jolloin Isää voisi palvoa ihan missä paikassa tahansa. Palvonta ei myöskään rajoittunut enää tiettyyn ajankohtaan tai juhliin, vaan oli alkanut uusi aika, jolloin Isää voitiin lähestyä milloin vaan. Vanhat liiton rajoitteet ovat nyt siis poissa, uuden liiton ajassa voimme lähestyä Jumalaa MILLOIN vaan, ja MISSÄ vaan. Voimme palvoa Häntä kotona, autossa, työpaikalla, lenkillä, saunan lauteella, aivan missä vaan. Meidän ei tarvitse vilkaista kelloa, että olisikohan nyt aamu- tai iltauhrin aika, vaan oli sitten kyseessä päivä tai yö, aamu tai ilta, meillä on mahdollisuus lähestyä Jumalaa, ja vieläpä rohkeasti! Silti, emme voi kuitenkaan lähestyä

häntä MITEN vaan. Häntä tulee lähestyä totuudessa, tai niin kuin lukemassamme raamatunkohdassa sanotaan – astukaamme esiin vilpittömästi sydämin.

Fariseukset ja kirjanoppineet olivat erityisen hyviä näyttelijöitä. Jeesus kutsui heitä tekopyhiksi. He kyllä rukoilivat ja palvoivat Herraa monesti, ja julkisilla paikoilla. He osasivat käyträä oikeita sanoja ja rukouksia, mutta heidän sydämensä oli silti kaukana. Me voimme helposti syölistyä samaan. Saatamme laulaa lauluja tai rukoilla ilman että edes ajatteleminen mitä laulamme tai rukouksemme. Jeesus antoi fariseuksille voimakkaan nuhteen sanan, ja teemme hyvin, kun pysähdymme näiden sanojen eteen myös itse: *"Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta sen sydän on kaukana minusta. Turhaan se palvelee (palvoo) minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmisten käskyjä"* (Matt. 15:8-9).

Monet käännökset kääntävät sanan palvelee, sanalla palvoa, jonka kirjoitin sulkuihin. Jeesus sanoo heille – turhaan palvotte

minua! Huulet liikkuvat ja ääntä kuuluu – mutta sydän on silti kaukana. He eivät palvoneet Herraa totuudessa, aidosti, rehellisesti ja vilpittömästi, vaan kylmin sydämin.

Kun palvomme Jumalaa totuudessa, hän mielistyy meihin. Se ei tarkoita että olemme täydellisiä, vaan paremminkin sitä että lähestymme Häntä juuri sellaisena kuin olemme. Jes 66:2b Jumala itse sanoo: *"Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särkynyt henki ja arka tunto minun sanani edessä."*

Myös Psalmassa 51:8, Daavidin katumusrukouksessa, Daavid huudahtaa Jumalan puoleen: *"Totuutta sinä tahdot sisimpään saakka, ja salassa sinä ilmoitat minulle viisauden."*

Jumala on totuuden Jumala. Jeesus on tie, totuus ja elämä. Pyhä Henki on Totuuden Henki. Hän odottaa seuraajiltaan, jotka Häntä palvovat samaa. Palvo häntä siis totuudessa. Sellaisia palvojia Isä etsii!

PETRI KOSONEN

Herran esikartanoissa

Olen noin kaksi vuotta saanut viet-
tää aikaa” Herran esikartanois-
sa – asustaa Hänen huoneessan-
sa”. Tämä rakennus ja alue on ollut
täällä ollessamme meille valtavana
siunauksena. Haluaisin vähän ku-
vailla minkälaista on asua Herran
huoneessa.

Ensiksi olen usein kunnioituksen valtaa-
mana. Siitä on kulunut vuosia, kun tämä
kirkkorakennus on ollut virallisesti käy-
tössä, mutta Herran läsnäolo on vielä to-
dellinen, voimakas ja vaikuttava. Minulle
henkilökohtaisesti on ollut suuri etuoikeus
saada asua täällä, vaikkakin vain pari vuot-
ta. Voin Psalmien tekijän kanssa yhtyä aja-
tukseen, *”Autuas se, jonka sinä valitset ja
otat tykösi esikartanoissasi asumaan! Salli
meidän tulla ravituiksi Sinun huoneesi hy-
vyydellä, Sinun temppelisi pyhyydellä”* (Ps.
65:5).

Olen todella tullut ravituksi runsaan
Sanan äärellä. Sen kautta sieluni on vir-
voittunut. Olin työskennellyt osa-aikai-
sesti melkein 40 vuotta, ilman varsinais-
ta Sabbath-lepovuotta. Nyt nämä kaksi
vuotta ovat olleet minulle niin kuin kak-
sinkertainen Sapatti, lepovuosi. Olen saa-
nut levähtää rauhallisella maaseutupaikal-

la – kaukana kaupungin metelistä. Psalmi
23 kuvailee: *”Vihəriäisille niityille Hän vie
minut lepäämään, virvoittavien vetten tykö
hän minut johdattaa, Hän virvoittaa minun
sieluni.”* (Psalmi 23:2,3).

Täällä hiljaisuudessa olemme viettä-

neet kallisarvoista rukousaikaa ja Sanan
tutkistelua. Olemme pitäneet suomalaisen
perheleirin ja lehtimajan juhlan, ym. juh-
lia. On ollut myös mahdollisuus majoittaa
matkalaisia ja hekin ovat saaneet siunauk-

sen levähdyspaikassamme. Yöllä on hiljaista
ja levollista, aamulla on taas uusi armo vas-
tassa. *”Mutta minä saan nähdä sinun kasvo-
si vanhurskaudessa, herätessäni ravita itseni
sinun muotosi katselemisella..”* (Ps. 17:15).
”Minä herään ja olen vielä sinun tykönäsi”
(Ps. 139:18).

Rauhallisuuden ja turvallisuuden tun-
ne on hyvää lääkettä hätäntyneelle ja le-
vottomalle sielulle. Usein lauloin laulua:
*”Suo mun tulla vierellesi, oi Herra, suo
minun tulla, suo minun juoda, suo minun
elää.”* Vieläkin kuuluu Markuksen evan-
geliumin sanat, jotka Jeesus sanoo: *”Tul-
kaa te yksinäisyyteen, autioon paikkaan ja*

levähtäkää vähän” (Mark. 2:31).

Olen näiden muutamien vuosien aika-
na tuntenut suurempaa arvonantoa ja kun-
nioitusta Herran huonetta kohtaan. Olen
viihtynyt täällä ja olisi todella ihana asia
asua Herran huoneessa ainaisesti, mutta
ehkä Herran armosta sekin jonakin päivä-
nä toteutuu, kun turvaan Hänen armoon-
sa. On hakea lähteä muihin tehtäviin.
Haluaisin lopuksi sanoa: *”Me siunaamme
teitä Herran huoneesta”* (Ps. 118:26).

KIRSI KORTE

SUREMATON SURU – elämän JARRU

OSA 8: SURUTYÖN PROSESSI

**Tässä artikkeli-sarjassa tarkastellaan surupro-
sessia. Kuinka kulkea surevan rinnalla pimeän
laakson poikki? Kuinka kantaa toinen toistemme
taakkoja, lisäämättä niitä? Surutyöprosessin jos-
sain vaiheessa tulee tärkeäksi alkaa sopeutua uu-
teen tilanteeseen, elämään ilman menetettyä lä-
heistä, maailmassa, jossa menetetty läheinen ei
enää ole. Ulkoisen elämän uudelleen järjestely-
jen lisäksi on tärkeää pohtia sitä, miten läheisen
kuolema vaikuttaa surijan käsitykseen itsestään.
Kuka olenkaan menetyksen jälkeen?**

Työskennellessäni turvakodissa asuvien naisten ja pako-
laisnaisten kanssa tällainen itsen uudelleenmäärittely oli
myös tärkeää. ”Olenko väkivallan uhri, vai nainen, joka
on selviytynyt väkivallasta?” Olenko uhri vai selviyty-
jä? Määritteleekö menetykseni kuka olen? Olenko jotain
muutakin kuin menetykseni? Määrittelenkö itseni, oman
identiteettini ihmissuhteiden perusteella? Jos näin on, me-
netys voi tuntua myös identiteetin ja oman minuuden me-
netykseltä. Avun tavoite onkin auttaa surijaa löytämään its-
ensä kokonaisena Jumalan lapsena, eikä rakkaan ihmisen
menetyksen puolittamana. Omien tarpeiden tiedostami-
nen on tärkeää. Mitä tarvitsen? Kuka olen nyt? Kuinka
olen erilainen, kun hän ei enää ole lähelläni?

Usko Jumalaan auttaa meitä tässä prosessissa. *”Sinä
olet luonut minut sisintäni myöten, äitini kohdussa olet mi-
nut punonut. Minä olen ihme, suuri ihme ja kiitän sinua
siitä”* (Ps.139:13-14). Olemme siis muuta kuin leskiä,
lapsettomia äitejä tai isiä, isättömiä tai äidittömiä lapsia.

Olemme ihmeitä, suuria ihmeitä, Jumalan lapsia ja siinä
onkin meidän todellinen, pysyvä identiteettimme.

Myös hengellinen sopeutuminen on tärkeää. Miten
läheisen menetys vaikuttaa uskooni, arvoihini, maailman
kuvaani? Joskus surija saattaa kokea, että on kadottanut
elämän suunnan ja tarkoituksen. Surutyön aikana maail-
ma saattaa tuntua arvaamattomalta paikalta, missään mitä
tapahtuu ei näy olevan mitään järkeä. Omaa ihmisarvoa
on vaikea nähdä tai tuntea. Erityisesti yllättävän kuole-
man edessä kaikki järkkyy. Lapsensa tapaturmaisesti me-
nettäneen äidin on vaikea ymmärtää, kuinka rakastava
Jumala voi sallia tällaista. Kärsimyksen ongelmaan ei ole-
kaan vielä löytynyt vastausta. Äiti, jonka nuori poika kuoli
1988 vuoden lento-onnettomuudessa sanoikin: ”Ei ole ky-
symys siitä kuinka löytää vastauksia, vaan siitä kuinka elää
ilman niitä.” Kyyneleitä ei ole meiltä luvattu pyyhkiä pois
vielä täällä ajassa ollessamme. Se tapahtuu vasta taivaassa.

Kulkiessaan maanpäällä Jeesus usein kysyi vastaantu-
levilta ihmisiltä: ”Mitä haluaisit minun sinulle tekävän?”
Itse olen psykoterapeuttina usein ensimmäinen, joka ky-
syy asiakkaalta: mitä sinä tarvitset? Eikä niinkään mitä
joku muu haluaa tai tarvitsee sinun tarvitsevan.

Viimeinen surutyön tehtävistä liittyy elämän jatkumi-
seen, uuden lehden kääntämiseen. Ennen pitkää menete-
tylle omaiselle ja surulle löytyy uusi paikka elämän kulus-
sa. Vaikka suru jatkuu tavallaan läpi elämän se ei enää estä
elämän jatkumista. Sureva löytää aidon tavan muistaa ja
muistella, säilyttää menetettyä läheistä lähellänsä samalla
kun sallii itsensä jatkaa elämäänsä. Auttajan tehtävä ei siis
ole auttaa surijaa unohtamaan menetetty omainen, vaan

auttaa heitä löytämään tälle oma paikka muistojen arkus-
sa, surijan tunne-elämässä, paikka, joka kuitenkin, surus-
ta huolimatta, sallii surevaa ihmistä jatkaa elämän taivalta.

”Elämä jatkuu, haluan tai en, olen osa sitä. Muistoja ei
tarvitse menettää. Menetetyt läheisen vaikutusta itseem-
me ja elämäämme ei tarvitse menettää. Heidän inspiraati-
onaan, arvojaan, heidän merkitystään meille ei tarvitse
menettää,” sanoo lapsensa menettänyt äiti (Worden, 2002,
s. 36). Lupaus olla koskaan enää rakastamatta tai rakastu-
matta on tehokas elämän jarru. Jumala on rakkaus ja mei-
dätkin on luotu rakastamaan. Silti, surutyön viimeinen
vaihe on usein vaikein kaikista. Joskus tuntuu siltä, että
elämä on pysähtynyt haudan äärelle tai, että kodista on
tullut kuin museo, jossa tunnelma on pysähtynyt omaisen
kuolinpäivään. Eräs tyttö kirjoitti äidilleen vuosien surun
jälkeen: ”On muitakin ihmisiä, joita voin rakastaa, eikä se
merkitse, että rakastaisin isää yhtään vähempää” (Worden,
2002, s. 36). Tärkeä virstapylväs voi olla, jos sureva pys-
tyy ajattelemaan menetettyä omaista ilman huutavaa tus-
kaa. Surun tunne on ja pysyy, mutta sillä ei enää ole samaa
kuristavaa ominaisuutta kuin alussa. Menetyksen kokenut
voi puhua läheisestään tai ajatella häntä ilman fyysisiä oi-
reita.

...jatkuu

HEIDI AHONEN MCKENDRICK

Vuosien ajan olin mukana vapaaehtoisessa vankilatyössä. Vankilamaailma oli itselleni melko vieras. Ajan myötä aloin ymmärtää, että muurin sisällä oli täysin erilainen kulttuuri kuin ulkopuolella. Asukkaisiin tutustuminen vei aikaa, mutta se kannatti. Vangit alkoivat luottaa.

Sellikeskusteluissa saatoin istua vangin kanssa kahdestaan. Oli etuoikeus kuulla heidän elämänvaiheistaan, perhesuhteistaan ja muista asioista, joita he rohkenivat kertoa. Muutamien toive oli halu oppia enemmän Jumalan Sanaa. Sen kuultuani käännyin vankilan pastorin puoleen. Kerroin hänelle poikien toiveen, johon hän suhtautui myönteisesti. Vähän myöhemmin käynnistyi Alfa-kurssi osastolla, jonne pastori ei kiireidensä takia ehtinyt. Alfa-

kurssi on tunnettu lähes koko maailmassa. Kurssille ilmoittautui kuusi poikaa. Se oli puolet kyseisen osaston pojista, eli 50%.

HERRA KUTSUI LISÄÄ TYÖNTEKIJÖITÄ

Noihin aikoihin vankilapastori oli saanut Jumalan maailmasta selvän viestin, että Herra oli kutsunut helluntaiseurakunnasta kaksi henkilöä vankilatyöhön. Samanlaisen viestin oli saanut eräs seurakuntaamme kuuluva veli, joka itse oli vankilavirkailija. Tiedot tulivat myös seurakunnan työntekijöihin tietoon. Sain itsekin saman tiedon. Yksikään seurakuntalainen ei tiennyt keitä nuo henkilöt ovat? Mutta seurakunnan Herra tunsivat heidät! Monien, aivan merkittävien vaiheiden jälkeen Herran kutsumat henkilöt löytyivät. Seurakunta ja vanhimmat siunasi heidät palveluksen työhön. Oli hienoa huomata, että Alfa-kurssille ilmoittautuneet vangit tulivat Raamatun ja kurssimateriaalin kanssa Alfa-iltaan. Kävimme kurssin aikana läpi kaikki Raamatun perusasiat. Mukana oli myös ulkomailta tulleita vankeja. Hommasimme heille äidinkieliä Raamattuja. Jokainen sai tilaisuuden lukea kurssiin sisältyvät raamatunjakeet omalla kielellään. Keskustelimme luetun Sanan pohjalta ja rukoilimme. Sana alkoi vaikuttaa. Sen seurauksena moni vanki tahtoi luovuttaa elämänsä Jeesukselle, Hänelle, joka tuli vapauttamaan sisäisissä kahleissa olevia Jumalan lasten vapauteen ja iloon.

KOTIMÖKKI

TAPAHTUI KRISTILLISEN PÄIHDEKURSSIN TUNNILLA

Samaan aikaan oli vankilassa meneillään kristillinen päihdekurssi. Se oli tarkoitettu niille, jotka tahtoivat aloittaa raittiin, uuden elämän, tuomion kärsittyään. (Tulokoon mainittua, että noin 85% vangeista oli joutunut vankilaan viinan takia!) Sellissä sain kuulla monta murheellista tarinaa siitä, mitä kurjuutta viina oli nuorten miesten elämässä aikaan saanut. Oli kokeettava kuulla, miten eräs vanki kertoi myöhemmin heränneensä karuun todellisuuteen. Humalapäisenä hän oli tehnyt tekoja, joita ei lainkaan muistanut. Hän joutui kärsimään niiden takia useiden vuosien vankilatuomion. Kristilliselle päihdekurssille oli siis vankilassa tarve. Eräillä kurseilla pidin myös muutamia oppitunteja. Pastori kanto oppitunneista päävastuun. Kerran tapahtui niin, että pastori joutui lähtemään työmatkalle. Satuoin olemaan vankilassa, kun pastori tuli puheilemään. Hän tiedusteli voisinko tuurata häntä seuraavana päivänä, pitämällä tunnin. Tietenkin lupasin. Pastori kertoi myös kyseisen kurssin ohjelmaan kuuluvan tunnin sisällöstä. Sain kuulla, että alussa katsotaan video. Sen jälkeen olisi keskustelua videon sisällöstä. Painoin ohjeet mieleeni. Seuraavana päivänä menin hyvissä ajoin vankilaan. Hakeuduin kurssin luokahuoneeseen. Halusin valmistautua hyvin tuntia varten. Vartija opasti pojat ajallaan luokkaan. Muistelen, että heitä oli kahdeksan. Tunti alkoi ja video lähti pyörimään. Kohota selvisi, että se oli kuvattu talosta, jossa

olimme. Sen tajuttuaan eräs pojista, sanoimme häntä Mikoksi, huomattuaan filmillä tutun rakennuksen, huudahti ilahduneena: "KOTIMÖKKI"! Koko joukko hörähti nauruun. Mielestäni asia ei ollut nauramisen arvoinen. Päinvastoin, sen olisi tullut olla itkun ja murheen aihe. Ihmettelin myös sitä, miten joku voi pitää vankilaa kotinaan? Myöhemmin asia selvisi. Kuulin, että vankila oli Mikolle tavallaan koti. Hän oli ollut sisällä samaisessa talossa jo lapsena isän, äidin ja sisartensa kanssa. Ehkä siksi vankila tuntui Mikosta kuin kodilta? Hän oli kotiutunut vankilaan siinä määrin, että hän koki sen turvalliseksi kuin oman kotinsa? Filmillä esiintyi neljä miestä. He olivat 'alan miehiä'. Kaksi heistä oli jo kuollut. Toiset kaksi olivat löyranneet syntisten ystävän, Jeesuksen. Kristuksessa he olivat saaneet elämälle uuden suunnan. Vankilasta vapauduttuaan he toimivat yhteiskunnassa työtä tehden ja vastuuta itsestään sekä läheisistään kantaen. Miesten muuttanut elämä oli todiste siunauksesta, jonka Herra oli heidän elämäänsä tuonut. Jeesus, jolle nuo kaksi olivat elämänsä antaneet, oli muuttanut heidät. Filmin kautta selvisi varsin selvästi, ettei Jumalan valtakunta ole sanoissa, vaan voimassa, jonka Herra antaa niille, jotka tahtovat seurata Vapahtaa. Päihdekurssilaiset näkivät miten evankeliumi on Jumalan voima itse kullekin uskovalle pelastukseksi. Jumalan uutta luova voima ei vielä ole loppunut. Se tuo siunauksen elämäsi, jos uskot evankeliumin ilosanoman Jeesuksesta!

JUSSI JOKISAARI

OPETTAJA PI kirjaa

voi tilata osoitteesta:

Thunder Bay Saalem Seurakunta, 21 Walker St. Thunder Bay, ON,

**807.767.6938.
saalem@shaw.ca**

Hinta: \$25.00 plus postikulut

Kirjan tulot menevät kokonaisuudessaan Herran työhön. \$10.00 Todistajalle \$15.00 Tanzania mission (Sam ja Saara Leppäsen kannatukseen)

Kutsu

Rauhan Pyhä Jumala
Tulee jokaisen luokse
Hän tahtoo meitä koskettaa
Ethän pois nyt juokse
Rauhan sekä rakkauden
Uskon yhtä tietä
Kutsuu Jeesus kulkemaan
Siinä aikaa vietä

Nyt on hyvä kuunnella
Kuinka Herra puhuu
Totuudessa, tulessa
Kaikki turha kuluu
Rauhan liittoon yhtykää
Kaikki Kristuksessa
Armoveren pesemää
On elo Jeesuksessa

Tuija Ojala

Viisauden sana palsta

Tapahtukoon mitä tahansa, älä irrota otettasi elämän kahdesta tärkeimmästä nuorasta ~ toivosta ja uskosta.

**Per aspera ad astra - Kärsimyksen kautta tähtiin.
- Kristittyjen sanonta Roomassa**

Kirjasta Lohdun Sanoja

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kado-tukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. “Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman” (Apt. 4:12).

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastorit: Finnish: **Sam Tuokkola** 705 522-2164
English: **Markus Rukkila** 705 920 9818

1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 E-mail: siion@vianet.ca
Web sivu. <http://siion.blogspot.com>

Su • **Aamukokous** klo 10.00
• **English Service** klo 12.00

To • **Sana ja rukous** klo 19.00

Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5FM.

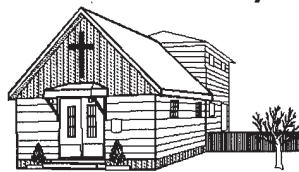
Su. klo 7.30 - 98.9 FM. Timmins Su. klo 7.30 - 104.1FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

TERVETULOA WELCOME

South Porcupine, Ontario

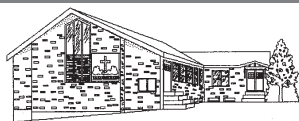
South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Anna Annala
Puh/Fax (705) 235-5025
aviisi2000@yahoo.ca

Su • klo 7:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM, Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM, Timmins 104.1 FM
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Kotikirkko

LifeSpring Church

891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C 3W1

Puh & Fax 705-253-8383 Sähköposti: finnchurch@gmail.com
Pastori Veli-Matti Suoperä 705-542-3945 Internet: www.finnishchurch.com

Sunnuntaisin:

10:00 am Sunday Celebration,
Kids church, Nursery

11:30 am Aamukokous

Keskiviikkoisin: 2pm sana ja rukous

Torstaisin: 7pm ignite

Puhelinhartaus: 705-253-2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025

Puh. 978-343-9659

Rukouskokoukset kodeissa.

Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO

All Nations Church

1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Johtava pastori **Petri Kosonen**

(561) 252-5355

Perhepastori **Esa Ontermä**

(863) 414-0936

Puh/fax kirkolle: (561) 318-6114

Puhelinsana 24 h: (561) 629-7486 Sähköposti:

info@kotikirkko.us Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su klo 10:00 am **English Worship Service**

klo 6:00 pm **Iltakirkko**

Ti klo 1:00 pm **Keidashetki**

Ke klo 7:00 pm **Prayer Meeting**

klo 7:00 pm **Youth**

To klo 7:00 pm **Sanan ja rukouksen ilta**

Su klo 9:00 am **Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset"**

asemalta WPBR 1340AM

Toronto, Ontario

Saalem

bayview
family church

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta

Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale, ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (647) 784-0854
Pastor **Darren Godfrey** Tel. (416) 733-0854

Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su * Bayview Family church service 9:30

Aamukokous suomenkielinen 11:00

Ti * Päivärukoushetki 11:00

To * Sana ja Rukous 19:30

Pe * Nuorisoilta / Youth meeting 19:30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

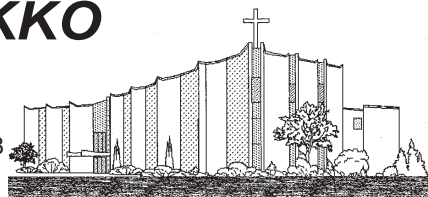
Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.

Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Riku Tuppurainen** 604.620.6108
Jarno Karjanlahti 604 431-7400

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00

Sun • English Service & Sunday School 11:15 am

To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00

Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418

Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253

Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@shaw.ca • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Pekka Perho** (807) 472-5660

Nuorisopastori **Rob Freeman** (807) 707-0985

Su • klo 10:00 Aamukokous

Sunday • 11:45 Family Celebration & Kids Church

Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki

Ke • klo 19:00 Sana & rukous

To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko

Thursday 7:00 pm ABLAZE Worship, word & ministry

Friday • 8:00 pm Highway Youth

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00

asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

KIINANMATKA

JATKOA SIVULTA 7

Heillä on halu mennä muslimi alueille ja muualle, missä vielä ihmiset ovat vangituina monien pakanauskontojen kahleilla. Osa heistä on jo lähdössä tämän vuoden aikana kentälle. Monille heille työn alkuun pääsemiseen tarvitaan englannin kieltä.

Erkki Inkiläinen oppilaittensa kanssa Kiinan muurilla

Ilahduttavasti näillä kursseilla oli mukana runsaasti myös sisaria, noin 2/3 tälläkin kurssilla. Toinen ilon aihe on se, että lähes kaikilla oli jo kannatusasiat lähetystyöhön kunnossa. Kannattajiksi olivat sitoutuneet joko oma seurakunta tai lähetin oma kannatusrenkas. Näkyä siis lähetystyöstä on niin seurakunnissa kuin monilla yksityisillä kannattajilla. Samoin oppilaat, jotka tulevat opiskelemaan, saavat myös opiskeluaikanaan kannatuksen.

Nämä kiinalaiset uskovat nuoret olivat todella halukkaita oppimaan. Motivaatio ja innostus oli suuri ja sen avulla valmistautuminen haastaviin olosuhteisiin ja työhön voidaan voittaa. Vieraan-

varaisuus, ystävällisyys sekä avuliaisuus oli merkillepantavaa ollessani siellä heillä opettajana. Oppilaat kantoivat laukkuani, tekivät ruokaa minulle, ottivat mukaan katsomaan nähtävyyksiä, huolehtivat etten joutunut vaikeuksiin, auttoivat jopa tinkaamisessa ja antoivat monia muistolahjoja lähtiessäni. Oli mieluista saada olla mukana tehtävässä, josta on tulevaisuudessa hyötyä näille nuorille ja heidän toimestaan myös toisille. Hengelliset asiat ovat heille kaikki kaikessa. Oppilaat olivat kaikessa täsmällisiä ja tarkkoja aikataulujen ja opiskeluiden suhteen.

Oletko ajatellut tulevaisuutta ja kuinka sinä voisit olla auttamassa Hyvän Sanoman eteenpäin menemistä? Vielä vanhuudessakin voimme loistaa kirkkaasti Kristus valoa eri tehtävissämme.

Vierailin myös kotiseurakunnassa, jossa minulla oli päävastuu puheesta ja aiheena minulla oli mm: Miten johdattaa ihmisiä Kristuksen luo, Uskomattoman ihmisen maailmankatsomuksesta ja evankeliumin ilosanoman jakaminen. Vastaaotto oli erinomaisen hyvä ja kokouksen jälkeen meillä oli rukouspalvelu, joka oli erittäin koskettava ja antoisa. Kokouksen jälkeen liikkeenainen vei meidät hyvälle aterialle. Tällä naisella on vartiointi liike ja sen turvin pääsimme sisään ilmaiseksi moniin eri paikkoihin tuttujen vartiomiesten avatessa ovia!

ERKKI INKILÄINEN

Albaniasta viesti

JATKOA SIVULTA 6

sä keskustellen ja rukoillen. Se oli rohkaisevaa!

Muutama päivä sitten kokoonnuimme muutamien amerikkalaisten ja brasilialaisten lähettien kanssa rukoilemaan ja viettämään aikaa yhdessä. Me koemme erittäin hyväksi ja tärkeäksi pitää yhteyttä myös muiden lähettien kanssa, jakaen, rukoillen ja rohkaisten toinen toisiamme. Tänne on hiljattain muuttanut KAKSI uutta brasilialaista pariskuntaa lähetystyöhön. He

ovat samassa prosessissa kanssamme, opiskellen kieltä ja tutustuen Albanian kulttuuriin nyt päätoimisesti. Valtteri saarnasi Fierin seurakunnassa viime sunnuntaina. Ikävä kyllä, hän joutui tekemään matkan yksin, koska lapset olivatkin taas kuumeessa aamulla. Oli kiva nähdä 5 uutta poikaa kokouksessa. He ovat alkaneet käydä viime kuun kenkälaatikkoprojektin seurauksena. Rukoillaan, että pojat jäisivät seurakuntaan ja alkaisivat juurtua uskoon! Kiitos rukouksistanne ja kaikesta tuesta!

VALTTERI, SONJA, NOAH & SOFIA
TUOKKOLA

Uusi tilaus ☐ Uusinta ☐
Lahjatilaus ☐

Todistaja

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta \$35.00
USA \$40.00
Muut maat \$45.00 Euroina 40

(Ilmestyy 10 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8

E-MAIL: editor@todistaja.com

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Katso, milloin tilauksesi päättyy.
Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 101 (12-13),
tilaus päättyy numeroon 12 eli Joulukuun 2013.

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä Mission Press Society. Lahjoitukset ovat virallisesti verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.

TERVETULOA
KESÄKONFERENSSIIN
SUDBURYYN 1-4.8.2013

”Että he yhtä olisivat”

Majoitus ym. tiedustelut:

Sam Tuokkola (705) 522 2164

Markus Rukkila (705) 920 9819

Ville Perttula (705) 522 3935

Kaikki joukolla mukaan juhliman
aurinkoiseen Sudburyyn!